

Zpravodaj Štěpánovska

Vydává Město Trhový Štěpánov pro Trhový Štěpánov, Dalkovice, Dubějovice, Sedmpány, Střechov nad Sázavou a Štěpánovskou Lhotu

Číslo 4 – srpen 2014

Ročník 16

Cena 5,- Kč

Štěpánovská Lhota je nejmenší osadou patřící k městu Trhovému Štěpánovu. První písemná zmínka v historických záznamech je z roku 1379. Má tedy úctyhodné stáří 635 let! Ještě v roce 1848 v ní žilo 106 obyvatel ve 14 domech, v roce 1980 jen 21 lidí ve 12 domech. V současnosti tam žije 9 přihlášených. Počet evidovaných domů je 17 a další domy slouží k rekreaci. Souhrnný popis Štěpánovské Lhoty s dalšími zajímavými údaji vyšel ve Zpravodaji Štěpánovska v dubnu roku 2013. Ale je to sídlo velmi krásné, ukryté a rozložené v údolí nad levým břehem Štěpánovského potoka, jehož dolní část je přírodní rezervací. V osadě je několik domů pěkně upravených a dobře udržovaných.

Jedinou, ale přesto výraznou a půvabnou pamětihodností, je kaplička sv. Václava stojící na malé návsi. Podle původní střechy a větracích otvorů pochází nejméně z druhé poloviny 19. století. Říkávalo se jí zde „zvonička“. Kaplička má čtvercový půdorys. V její cibulovité věžičce je zavěšen malý zvoněk. Obsluha zvonku byla v roce 2012 předělána na elektrický pohon. Zvoní se denně v poledne a večer. Vnitřek je jednoduchý. Ve výklenku je sádrová soška stojícího sv. Václava, který se levou rukou opírá o štít. Na zdech jsou reprodukcce obrázků svatých a kříž. Nad vchodem do kapličky je malý mozaikový kříž, který zhotovil zedník Theodor Paluska z č.p. 8 v roce 1947 při zavěšení nového zvonku. Původní byl ve 2. světové válce zabaven. Před několika lety byla na kapličce vyměněna střešní krytina a letos v létě byla zvnějšku opravena a nabarvena.

Slovo starosty

Čas prázdnin, čas zrajícího obilí, to je poslední dekáda července, kdy píší pravidelné řádky do Zpravodaje Štěpánovska. Přes všechny stesky na počasí je zatím léto pěkné a slouží jak zemědělcům při sklizni, tak lidem na dovolené, ale i těm, kteří pracují venku.

V našem městě se právě do období prázdnin soustředily všechny větší akce, které bychom měli letos uskutečnit. Již několik let připravujeme zateplení Mateřské školy a 6 let čekáme na řešení křižovatky před Muzeem Štěpánovska. Po loňských povodních jsme dostali dotaci na zničenou cestu k lávce ve Střechově nad Sázavou. Všechny tyto akce se nám soustředily do tohoto období a jsme rádi, že proběhnou a že v našem městě vznikne něco pěkného k užítku všech.

Chtěl bych Vám podat informace k financování těchto projektů. První z nich je mateřská škola. Bude se financovat na základě dotace ze Státního fondu životního prostředí. Toto byl již druhý pokus o získání dotace. Projekt se dělí na uznatelné a neuznatelné náklady, protože objekt má nejen mateřskou školu jako takovou, ale i prostory, které jsou pronajaté v bývalé hospodářské budově a byt. Zateplit a opravit se musí všechno. Právě byt a pronajaté prostory jsou neuznatelné náklady. Stavba byla vysoutěžena firmou S-B s. r. o., Sedlčany za 6 212 899 Kč. Dotace bude 3 745 281 Kč a 2 767 618 Kč bude kryto úvěrem od České spořitelny.

Křižovatka II/126 a její okolí je součástí velkého projektu „Rekonstrukce silnice II/126 Trhový Štěpánov“. Ve společném zadávacím řízení se Středočeským krajem byla akce vysoutěžena firmou FIRESTA Brno za 34 050 501 Kč. Naše část je za 1 683 484 Kč včetně DPH. Celá částka bude placena z úvěru od České spořitelny.

Cesta k lávce ve Střechově nad Sázavou je financována hlavně dotací od Ministerstva pro místní rozvoj (70 %) a 30 %, tj. 469 471,50 Kč, je spoluúcast města, která bude hrazena úvěrem od České spořitelny.

Město získalo dotaci také na rekonstrukci rybníka Lipina v Dalkovicích v částce 422 618 Kč. Zde bude spoluúcast placena z rozpočtu města. Z rozpočtu města bude vybudován chodník v ulici V Bráně v Trhovém Štěpánově, který se postaví současně s rekonstrukcí silnice č. II/126.

Zastupitelstvo města projednalo a uzavřelo smlouvu o provozování vodohospodářské infrastruktury města (vodovod a kanalizace) s Vodohospodářskou společností Benešov. Z tohoto důvodu bylo zvýšeno nájemné za pronájem tohoto majetku. Příjem nájemného je zdroj peněz města na velké opravy vodohospodářského majetku, proto musí výše odpovídat hodnotě majetku. Zvýšené nájemné a zvýšení ceny vody ze Želivky se promítne do nové ceny vodného 36,04 Kč včetně DPH a stočného 33,12 Kč včetně DPH za 1 m³ s platností od 1. 10. 2014.

V Sedmpáněch byla opravena střecha na Kulturním domě za 326 026 Kč firmou Tesařství Tomáš Ryšavý z Hulic. Ve Štěpánovské Lhotě byla dokončena omítka kapličky na návsi.

Děkuji organizátorům, trhovcům a hudbě Sebranka za spolupráci při tradičním štěpánovském jarmarku spojeném s Vítáním léta, za vytvoření hezkého dne zábavy a setkání občanů města a ostatních.

Děkuji Tělocvičné jednotě Sokol za uspořádání Pří městského tábora pro děti naší školy. Děkuji rovněž Sboru dobrovolných hasičů Trhový Štěpánov za uspořádání pobytového tábora ve Střechově nad Sázavou u Štěpánovského potoka.

Prosím touto cestou spoluobčany a řidiče za pochození situace s objížděkami při rekonstrukci silnice. Přijmeme to jako nutnost, chceme-li mít lepší průjezd městem.

Připomínám, že 10. a 11. října 2014 se konají komunální volby. Žádám všechny občany, aby k nim přistupovali se vši zodpovědností. Budou se volit zastupitelé, kteří jsou každému občanovi nejbližší, a které většinou osobně známe. Je jen na našem rozhodnutí koho budeme volit. Účast ve volbách, zejména komunálních, je nejen naším právem, ale i odpovědností. Žádám Vás proto, abyste k volbám přišli a podle svého svědomí volili.

Na závěr přeji Vám všem hezký zbytek prázdnin a hodně zdraví. Přeji Vám hodně štěstí a úspěchů ve Vašich aktivitách. Srdečně Vás zvu na štěpánovskou pouť 24. srpna 2014, která se bude tentokrát konat u nádraží v prostoru proti Hotelu RABBIT.

Ing. Václav Nekvasil

Místostarosta odpovídá na dotazy občanů

Jak dlouho potrvá objížděka na náměstí ve Štěpánově?

Stavební práce na zdejších silnicích a chodnících pokračují do 31. října 2014 (objížděky a uzávěry začaly 21. července). Nyní je v Trhovém Štěpánově uzavřen úsek problematické zatáčky u Muzea Štěpánovska až k čekárně ČSAD – upravuje se zde křižovatka a na místě také vznikne chodník ke kostelu. Uzávěra tohoto úseku by

měla skončit přibližně v polovině září. Potom se práce přesunou na komunikaci z centra města na Soutice až k dálnici D1. Při této části stavebních prací bude položen nový živičný povrch na silnici a současně bude vybudován chodník v ulici V Bráně. Objížděná trasa bude rovněž vyznačena. Všechny práce by měly skončit 31. října 2014.

Proč nebude pouť na náměstí?

Letošní štěpánovská pouť se bude z důvodu stavebních prací na komunikacích v centru města konat u nádraží Českých drah. Bohužel při náročném stavebním provozu a uzávěrách není možné tentokrát pouť na náměstí realizovat. Atrakce, pouťové stánky, hudbu a další doprovodný program najdete na prostranství před Hotelem Rabbit, kde se již dříve poutě konaly.

Všem občanům moc děkuji za shovívavost i trpělivost během uzávěrek a stavebního ruchu na komunika-

cích ve městě. Zároveň vás prosíme o ohleduplnost a zvýšenou pozornost ohledně vaší vlastní bezpečnosti.

Závěrem mi ještě dovolu, abych vám všem poděkoval za spolupráci během právě končícího volebního období. Společně se nám podařilo vybudovat a zlepšit řadu věcí. Prožili jsme i složité situace, které, když je možné je překonat s dobrými lidmi, zůstanou jako důležitá zkušenost a posílí sounáležitost.

Josef Korn, místostarosta města

Volební období 2010 – 2014 z pohledu významných akcí města Trhový Štěpánov

Akce	Kč
Varný kotel do školní jídelny	99.103
Traktor Zetor 7745	500.764
Vodovod Trhový Štěpánov	6.653.125
Veřejné osvětlení ulice Vlašimská	292.092
Veřejné osvětlení ulice Ořechová	292.092
Dopravní značení	419.392
Víceúčelové hřiště	16.505.449
Spolkový dům	17.439.632
Rekonstrukce 2 bytů	277.262
Pergola u koupaliště v Trhovém Štěpánově	55.421
Rybník Belík	43.200
Kanalizace – dodatek	3.687.978
Zahradní traktor STARJET pro město	193.300
Elektrocentrála Grizzli pro SDH Trhový Štěpánov	131.446
Vodovod Trhový Štěpánov	2.014.099
Výtah do zdravotního střediska	835.873
Multifunkční dětské hřiště v MŠ	409.290
Plynovodní přípojka k č. p. 21	140.765
Základní technická vybavenost – vodovod ulice K Dolečku	583.659
Základní technická vybavenost – kanalizace ulice K Dolečku	801.506
Základní technická vybavenost – veřejné osvětlení ul. K Dolečku	391.146
Základní technická vybavenost – komunikace ulice K Dolečku	97.695
Veřejné osvětlení ulice Nádražní	154.008
Sklápěcí návěs za traktor	102.824
Zahradní traktor STARJET pro fotbalové hřiště	135.000
Přístřešek na kola u ZŠ	55.290
Rybník Žoldánka	1.027.884
Tenisová zeď na hřišti ZŠ	54.081
Studie centra města	114.000
Opravy prostor zdravotního střediska	160.000
Opravy místních komunikací	4.549.289
Modernizace veřejného osvětlení	516.815
Projektová dokumentace a studie na rekonstrukci budovy MěÚ	423.598

Opravy bytů	1.161.197
Oprava chodníku a zdi na hřbitově	177.560
Vysázení alejí	176.206
Projektová dokumentace na odvlhčení suterénu ŠJ	249.296
Kanalizační přípojka ulice Nádražní	43.161
Územní plán	478.750
MŠ zateplení budovy	6.481.768
Křižovatka u muzea	1.990.897
Chodník V Bráně vč. zabudování dešťové kanalizace	2.406.355
Výkup pozemků	2.358.749
Překládka vedení elektrické energie – křižovatka u muzea	424.000
Překládka vedení elektrické energie – chodník ulice V Bráně	642.486

Dalkovice

Citroën Jumper – tranzit SDH	176.658
Pergola u kulturního domu	177.791
Oprava fasády na prodejně	20.000
Oprava vodoinstalace	45.000
Oprava kulturního domu	50.000
Oprava místních komunikací	309.466
Rybník Lipiny	990.790

Střechov nad Sázavou

Elektrické zvonění v kapli	104.286
Oprava cest k řece Sázavě	2.405.000
Výměna oken v prodejně	47.174
Oprava cesty k lávce	1.564.910
Projektová dokumentace na rekonstrukci prodejny	30.734
Projektová dokumentace na rekonstrukci bývalé školy č. p. 46	111.900

Dubějovice

Iveco Daily – tranzit SDH	171.000
Elektrické zvonění v kapli	65.703
Oprava kapličky	70.000
Projektová dokumentace na přístavbu hasičské zbrojnice	58.000

Sedmpány

Navýšení plotu okolo hřiště	72.620
Modernizace sociálního zařízení v kulturním domě	321.698
Oprava střechy kulturního domu	326.020
Autobusová čekárna	80.000
Kamna do kulturního domu	60.486
Rybník v Sedmpánech	15.700

Štěpánovská Lhota

Elektrické zvonění v kapli	71.664
Oprava kapličky	23.045
Oprava místní komunikace	352.656

Začarovaná Javornická hůra

Už v květnu mne redaktor Zpravodaje Štěpánovska žádal o informace k vývoji tak dlouho plánovaného projektu rozhledny na Javornické hůře. Bylo to v období těsně před vyhodnocením podaných žádostí v evropském Regionálním operačním programu Střední Čechy. Naše rozhledna se v této výzvě také ucházela o finanční podporu. Šlo o jediný program – jedinou možnost, kde Mikroregion Český smaragd mohl o dotaci v posledních deseti letech žádat. Nechtěla jsem cokoliv sdělovat v době napjatého očekávání.

Nyní už víme, že projekt rozhledny na Javornické hůře opět nebyl podpořen. Škoda. Celý téměř desetičlenný tým na přípravě žádosti pracoval půl roku. Zapojeni byli experti regionálního rozvoje, cestovního ruchu, architekti, ekonomičtí inženýři a především také hlavní partner – Lesy ČR. Po bližším zkoumání z kuloárů programu vyšlo najevo, že náš projekt byl sice mezi nejkvalitnějšími, které žadatelé do výzvy podali, nicméně prý „nebyla politická vůle“. To je pak těžké. O politice a kultuře v naší zemi nemá význam se na tomto místě vyjad-

řovat. Je to velké zklamání pro mikroregion i pro všechny, kteří se na vypracování projektu podíleli – obětovali mu většinou nezištně 6 měsíců jejich života.

A tak tedy jinak – varianta číslo x. Přibližně asi dva roky Mikroregion Český smaragd, jako hlavní investor projektu rozhledny na Javornické hůře, vyjednával s telefonními operátory o výstavbě ocelové věže s ochozem rozhledny. Operátorům by poloha vysílače na Javornické hůře vyhovovala. Závisí samozřejmě opět na financích. Mikroregion ale o rozhlednu velmi stojí, stejně tak jako zdejší patrioti (tímto zdravím pana Josefa Lebedu do Javorníka a další přátele a aktivní aktéry z regionu), a proto by ji ochotně spolufinancoval. Znovu ale musíme celý záměr prodiskutovat s majitelem pozemku, s Lesy ČR, a dále s úřady a příslušnými orgány. Opět začíná náročná cesta, kde je třeba, aby se všichni zúčastnění dohodli a se záměrem souhlasili. Držte nám palce!

*Eva Vrzalová, manažerka
mikroregionu Český smaragd*

Uzavírka silnice II. třídy č. 126 v Trhovém Štěpánově

Od 23. července 2014 do 31. října 2014 je z důvodu rekonstrukce křižovatky před muzeem v Trhovém Štěpánově úplně uzavřena silnice II. třídy č. 126 v ulici Vlašimská od muzea k zastávce ČSAD na Náměstí.

Objíždná trasa směr Vlašim povede jednosměrně pro vozidla do 3,5 tuny ulicí V Bráně po Náměstí, ulicí Na Potůčku do Nádražní ulice a na Vlašim.

Objíždná trasa směr Zruč nad Sázavou povede jednosměrně pro vozidla do 3,5 tuny ulicí Nádražní k jatkám firmy RABBIT, do ulice Dubějovické, podél farmy ZD Trhový Štěpánov a. s. do ulice Sokolské, Nad Školou a ulicí V Bráně na silnici směr na Zruč nad Sázavou.

Zastávka všech linek autobusů ČSAD bude přemístěna z Náměstí do ulice Dubějovická před Městský úřad.

Nečekané ocenění obce Soutice a jejích obyvatel

Obec Soutice v krajském kole soutěže „Vesnice roku 2014“ získala dvě ocenění, a to „Zelenou stuhu za péči o zeleň a životní prostředí“ a „Zlatou cihlu“ za místní muzeum. Když naší obcí procházela 10členná komise, byla velmi spokojená, jak se naši občané starají o své domy a zahrady. Velmi mne těší pochvala ze strany komise, která ocenila historii obce i opravené památky. Bohatá historie naší obce nás všechny zavazuje k tomu, abychom si „daru“, který nám tu zanechali naši předkové, vážili a pečovali o něj.

Komisaři si rádi poslechli i spoustu zajímavých informací o zámku a jeho majitelích, bohatou historii místních domů a místních názvů, ale i zmínku o významných lidech, kteří u nás žili a žijí, anebo se v naší obci přechodně zdržovali. Prohlídka kostela za doprovodu varhan, doplněná historií kostela sv. Jakuba staršího, rovněž velmi potěšila. Líbil se i dětský kout vybavený herními prvky, které vyrobili pro děti zaměstnanci obce,

ale s uznáním se setkala i zázemí a posilovna v budově bývalé školy pro sportovce.

Komise se rovněž zajímala o činnost našich spolků a též o akce pořádané obcí. Kladně hodnotili péči o zeleň, pochválili udržovanou a čistou náves, vysekaný a udržovaný hřbitov. Podíl na úspěchu rovněž mají i dvě lípy u železného kříže na návsi, které byly vysazeny 24. 4. 1854 na počest svatby císařovny Sisi. Další chloubou je lípa, která byla vysazená při vzniku Československé republiky v roce 1918 u domu č. p. 76. Jedna památkově chráněná lípa se nachází naproti sousedství svaté Anny a Panny Marie či pozůstatky lipové aleje od zámku směrem k lesu Hlásníky. Zabodovala i naše nově vysazená třesňová alej od Černýše k lesu Požáry.

K získání Zelené stuhu nám také pomohla diplomová práce Ing. Martiny Havlové z Chocerad na téma „Obnova krajinných struktur a ozelenění na modelovém příkladu obce Soutice“. Díky společnému úsilí vznikl dokument,

Výherci soutěže

který je vypracován na dobu 15 let. Nyní má obec jasnou představu, jak bude postupovat v obnově a rozšíření zeleně.

Pro komisi byla zajímavá skutečnost, že jsme dokázaly vybudovat na celém území obce vodovod, kanalizaci, čistírnu odpadních vod i zavedení plynu.

Velké nadšení komise bylo v našem muzeu, když viděli, jak bývalý kontribuční špýchar zůstal z historického pohledu téměř nezměněn. Byly zde zachovány původní trámy, dřevěné podlahy a celý vzhled budovy je řazen do památek místního významu.

Naši obec jsem přihlásila do soutěže poprvé za 22 let. Když jsem podávala přihlášku, měla jsem pocit, že obec není na takovou soutěž ještě dost připravená. Ale řekla jsem si, že se přihlásíme už proto, abychom věděli, co tato soutěž obnáší a získali pokud možno co nejvíce informací, postřehů a poučili se i ze zkušeností kolegů starostů, kteří se přihlásili již několikrát. Moje radost je o to větší, že jsem se žádným úspěchem nepočítala.

Říkala jsem si, že by bylo fajn, kdyby na nás zbyl nějaký diplom. Ale že si odvezeme dvě nejvyšší ocenění, „Zelenou stuhu“ a ještě „Zlatou cihlu“, bylo pro mne opravdu velké, ale nesmírně milé překvapení. 19. června 2014 jsme se s kolegyní Hankou Mrázkovou zúčastnily semináře pořádaného k soutěži „Vesnice roku 2014“ v Srbech na Kladensku, kde se sešli zástupci všech 36 přihlášených obcí ze Středočeského kraje.

Při vyhlášení výsledků této soutěže jsme byly jako „Alenka v říši divů“. Ve chvíli, kdy jsme uslyšely, že obec Soutice získává „Zlatou cihlu“, nevěřily jsme svým uším. Obě dvě jsme začaly v tu chvíli posílat onu radostnou novinu smskami do obce.

Okamžitě poté vyhlásil předseda komise, že „Zelenou stuhu za péči o zeleň a životní prostředí“ získává obec

Soutice. To už jsme měly obě slzy na krajíčku.

Obě ocenění jsem převzala 19. 7. 2014 v obci Kněžice na Nymbursku, která získala „Zlatou stuhu“ a stala se „Vesnicí roku 2014“ ve Středočeském kraji.

Ocenění „Zlatá cihla“ bude vystaveno v našem muzeu. Ocenění „Zelená stuha“ a diplom za péči o zeleň a životní prostředí bude umístěno na obecním úřadě vedle znaku a praporu naší obce Soutice.

Komise si zakoupila v naší třešňové aleji strom, a dokud třešně poroste, bude neustále připomínat úspěch, kterého naše obec Soutice dosáhla.

Závěrem chci zdůraznit, že na získání „Zelené stuhu“ za péči o zeleň a životní prostředí nemá zásluhu pouze obec. Jsou to její obyvatelé, kteří se vzorně starají o své domy, zahrady, mají plná okna muškátů a zapojují se i při úklidu obce a při péči o zeleň, ale i naše spolky opravdu dobře fungují a spolupracují s obcí. To je naprosto úžasné, neboť jsem přesvědčená, že pokud nebude vzájemná spolupráce obce a spolků, obec nemůže nikdy dobře fungovat.

Velké poděkování patří všem Soutičanům. Tato ocenění jim patří plným právem.

Alena Exnerová

Starostka Alena Exnerová s diplomem

Obce mikroregionu uspěly v soutěži o titul Vesnice roku

I Středočeské kolo soutěže Vesnice roku 2014 je za námi a Mikroregion Český smaragd může slavit. Fenomenální úspěch zaznamenaly Soutice, které získaly hned dvě významná ocenění - Zelenou stuhu za péči o zeleň a životní prostředí a Zlatou cihlu za příkladnou stavbu venkovského charakteru. Z vyhodnocení krajského klání mohou mít velikou radost rovněž Rataje a Hulice. V obou případech obdržely od organizátorů soutěže ceny za péči, práci a soudržnost v daných oblastech rozvoje venkova: Ocenění hejtmana za aktivity a společenského ducha místního Sboru dobrovolných hasičů pro Rataje a Ocenění za propagaci a podporu včelařství díky interaktivní expozici Včelí svět pro Hulice.

Soutice se do krajského kola soutěže přihlásily poprvé, nikdo z místních nečekal, že to bude tak úspěšný krok. Porotu soutěže v kategorii Zelené stuhu zaujaly krásné historické lípy v centru obce a způsoby, jak se o ně místní obyvatelé starají. Zeleň má v Souticích vel-

ký prostor a přirozeně doplňuje zdejší historické památky. Lidé jsou zde uvyklí stromy vysazovat. Obec také úzkostlivě dbá na upravený vzhled veřejných prostranství.

Už z příjezdové komunikace je vidět Soutické muzeum – citlivě zrekonstruovaný barokní špýchar. Uvnitř se nachází několik půvabných expozic o zdeším zámku, „živé vodě“ Želivce a také o obyčejných lidech nebo známých osobnostech, které v Souticích žily nebo je rády navštěvovaly. Právě tato stavba byla oceněna Zlatou cihlou.

Úspěšní držitelé stuh nyní postupují do kola celostátního. Právě proto v Souticích začínají další přípravy, tentokrát na celorepublikové finále.

Všem zúčastněným blahopřejeme a radujeme se z dosavadního velkolepého úspěchu!

*Eva Vrzalová, manažerka
Mikroregionu Český smaragd*

Hasiči z Dubějovic oslavili 100 let

Před 100 lety byla svolána ustavující schůze Sboru dobrovolných hasičů v Dubějovicích. Tehdy byla neděle 28. června 1914. Téhož dne byl v Sarajevu spáchán atentát na následníka trůnu rakousko-uherské monarchie Františka Ferdinanda. Byla to záminka k rozpoutání první světové války. Možná to byla náhoda, možná ne, to se dnes už nedozvíme.

Hlavní myšlenkou, s kterou naši dědové zakládali sbor, byla ochrana lidí a majetku a také pomoc bližnímu. Tento úmysl přetrval u dubějovických hasičů dodnes. Psalo se 26. 7. 2014, kdy novodobí hasiči z Dubějovic uspořádali oslavu 100. výročí založení sboru.

O tom, kdy a kde bude hasičský den probíhat, bylo nutné rozhodnout již v loňském roce. Na červencové poradě výkonného výboru bylo stanoveno, že součástí oslav bude hasičská soutěž a že je nutno požádat ZD a.s. Trhový Štěpánov o pomoc. Na výroční valné hromadě v prosinci 2013 byl schválen celý program. V dopolední

části se uskuteční sraz rodáků, bude požehnání hasičské techniky a novému praporu, s poděkováním zasloužilým hasičům. Odpoledne proběhne soutěž v požárním sportu a posezení na sportovišti při živé muzice.

Věděli jsme, že přijímáme velké břemeno, ale byli jsme odhodláni, že stoletou dobrovolnou práci našich dědů a otců oslavíme s patřičnými poctami. ZD Trhový Štěpánov a.s. nám vyšlo vstříc a na pozemek připojený k dubějovickému sportovišti naselo trávu a také ho po celý rok sekalo. Finanční a technickou pomoc nám přislíbilo město Trhový Štěpánov. Požádali jsme rovněž Fond hejtmana Středočeského kraje o dotaci. Poté bylo nutné si rozdělit práci. Každý z organizačního týmu dostal spoustu malých, ale i velkých úkolů. Všichni se snažili a 2 týdny před konáním akce jsme mohli říci, že všechny úkoly byly splněny. Poslední týden před slavností byl věnován přípravě návsi, sportoviště, závodní dráhy, nátěru hasičské zbrojnice, atd. S potěšením jsme sledovali počasí. Meteorologové hlásili polojasno do +30 °C beze srážek. V pátek před oslavou téměř celá ves stavěla stanové městečko, připravovalo se občerstvení, uklízelo se snad úplně všude. Navečer bylo vše hotovo a oslava hasičského jubilea v Dubějovicích mohla začít.

Ráno 26. 7. 2014 jsme se sešli o něco dříve. Bylo nutné vše ještě jednou projít, zda je vše připraveno, doladit detaily a především vyfotografovat jednotlivá družstva i celý sbor. Před desátou hodinou začala hrát muzika a scházeli se hosté. Byli jsme velmi potěšeni, že pozvání přijal starosta města Trhový Štěpánov, zástupci okresního sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, a zástupci okolních sborů dobrovolných hasičů z Trhového Štěpánova, Javorníka a Rataj. Oficiální část začala v 10.00 hodin

nástupem hasičů a dětí. V úvodu všechny přivítal náměstek starosty Ing. Miroslav Vojta, který všechny přítomné seznámil s programem oslavy. Následovaly další projevy. Nejdříve promluvil starosta SDH Dubějovice Ing. Antonín Vošický, který ve svém projevu zhodnotil činnost sboru od jeho založení po současnost. Starosta města Trhový Štěpánov Ing. Václav Nekvasil, ve svém pozdravu poděkoval hasičům z Dubějovic za jejich práci. Oslava pokračovala mší svatou, kterou sloužil otec Jaroslav Šcieraszewski a v jejím závěru požehnal hasičské technice a novému praporu.

Zasloužilí hasiči byli oceněni za svou celoživotní práci pro Sbor dobrovolných hasičů v Dubějovicích. Mezi oceněnými byli Jiří Vinš (45 let), Jan Polivka (47 let), Josef Kulík (48 let), Vladimír Trpišovský (48 let), František Trpišovský (48 let) Břetislav Filip (48 let) Josef Vošický (55 let) a Miroslav Vinš (63 let). Oceněn byl také celý sbor. Čestné uznání a zdravici předali zástupci okresního sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, zdravici přednesli a dary předali zástupci SDH Trhový Štěpánov, SDH Javorník a SDH Rataje. Následovalo řazení účastníků a odchod průvodu na sportoviště. Zde již po celé odpoledne probíhala volná zábava. K dobré náladě hrála kapela Fontána live.

Od 12.00 hodin se začala sjíždět soutěžní družstva v požárním sportu. Celkem přijelo 27 družstev z 15 sborů SDH. Ve 12.30 hodin zavelel hlavní rozhodčí soutěže Milan Boušek nástup družstev. Zde všechny soutěžící

přivítal starosta SDH, poté hlavní rozhodčí podal informace o pravidlech a organizaci soutěže. Před vlastní soutěží předvedlo ve veselém duchu své umění domácí družstvo historické techniky s koňskou stříkačkou. Velký potlesk sklidilo také dubějovické družstvo dětí za předvedení požárního útoku.

Vlastní soutěž byla rozdělena do dvou kategorií – muži v počtu 17 soutěžních družstev a ženy 10 družstev. Soutěž mužů a žen mohla kvůli délce trati probíhat společně, jen výsledky byly zaznamenávány ve dvou kategoriích. První v pořadí nastoupilo domácí družstvo Dubějovice A, které nastavilo latku velmi vysoko. Výsledný čas 16,31 s, kterého družstvo dosáhlo, slibovalo velmi pěkné sportovní výkony. Soutěž měla spád, výkony družstev měly velmi dobrou úroveň jak v kategorii mužů, tak v kategorii žen. Nakonec se ukázalo, že čas domácího družstva 16,31 s byl časem vítězným. Na druhém místě se umístilo družstvo SDH Chmelná A s časem 17,78 s a na třetím místě družstvo SDH Rataje B s časem 18,06 s. V kategorii ženy zvítězilo družstvo SDH Zdislavice s časem 20,40 s, na druhém místě se umístilo družstvo SDH Dalkovice s časem 23,03 s a na třetím místě družstvo SDH Chmelná s časem 24,04 s. Bohužel družstvo Dubějovice B bylo diskvalifikováno kvůli přešlapu. V 18.00 hod byly všechny diplomy a poháry rozdány a na hosty i soutěžící čekala volná zábava s doprovodem živé muziky.

Na závěr mi dovolu, abych poděkoval všem organizátorům akce za jejich obětavou práci. Byly to hodiny a hodiny práce, kterou věnovali přípravě a realizaci oslav i propagaci hasičů z Dubějovic. Poděkování patří také sponzorům, kteří ve větší či menší míře přispěli ke konání oslavy 100 let SDH Dubějovice. Byli to město Trhový Štěpánov, Středočeský kraj, ZD Trhový Štěpánov a.s., RABBIT Trhový Štěpánov, Tulach Loket, Pivovar Kácov a občané Dubějovic. Přál bych si, aby i za dalších 100 let se našli stejně obětaví lidé a firmy, kteří připraví alespoň neméně důstojnou oslavu 200 let Sboru dobrovolných hasičů v Dubějovicích, jako byla právě uplynulá.

Ing. A. Vošický, starosta SDH Dubějovice
www.dubejovice.cz

100 let od začátku 1. světové války

Druhá část

Na začátku září 1914 byly rakousko-uherské síly na srbské frontě přeskupeny a 9. pražská pěší divize se přesunula na západní břeh Driny do prostoru Rača – Medjaši. Pluk 102 se po ústupu ze srbského území, přes Janinu, Lipik, Patkovač a Amajliji dostal dne 20. srpna do prostoru Seliště. Pluk měl své ležení u břehu polovyschlého potoka, kde ho také 24. srpna dostihl první pochodový prapor. Tento byl ihned rozdělen jednotlivým rotám a stav pluku byl doplněn na plný válečný stav. Druhý a třetí prapor IR 102 zajišťoval v tomto období v Selišti pouze hlídkovou službu, zatím co čtvrtý prapor byl využíván k hloubení zákopů na linii Seliště - Brodač. Tato činnost probíhala až do 1. září 1914, kdy odešel v 5 hodin ráno do Balatunu. Zde se pluk zdržel do 3. září, kdy byl vystřídán plukem 73. Pluk 102 po jednohodinovém pochodu dorazil do Velina Sela, kde bylo zřízeno ležení v bezprostřední blízkosti vesnice podél silnice směrem na Bosenskou Raču. Zde pak 6. září nastala změna ve velení pluku. Oberst Hugo Kronberger, který pluku velel od začátku války, převzal velení 18. pěší brigády a jeho místo zaujal Oberstleutnant František Nickerle. Na místo velitele II. praporu se pak posunul Hauptmann Hradec.

Od rána 7. září se začala mezi vojáky šířit zpráva, že se rakousko-uherské vojsko opět pokusí překročit řeku Drinu. V ležení zavládla nervozita a vojáci si vyměňovali adresy příbuzných i přátel. Pro případ nejhorší, se vzájemně ujišťovali, že v případě zranění neopustí jeden druhého. Večer byla vydána večeře s dvojnásobnou porcí masa a rozkazem uschovat jednu porci na příští den.

V noci ze 7. na 8. září 1914 se rakousko-uherské síly pokusily opět přejít řeku Drinu. Útoky předcházela dělostřelecká příprava trvající od 8 hodin 7. září až do soumraku. Bohužel palba byla vedena do neobsazených srbských pozic a tak nezpůsobila žádné škody. Pluk 102 vyrazil k břehům řeky Driny ve 23:00 hod. poté, co byl vydán přísný zákaz kouření a musel být dodržován naprostý klid. Břehu řeky Driny pluk dosáhl v blízkosti Bosenské Rače, okolo půl čtvrté ráno a okamžitě se začalo s naloďováním mužstva do pontonů. Tyto pontony byly ukotveny k vyvýšenému břehu, který byl porostlý vrbamí a olšovým, které poskytovaly přirozené maskování. Převoz prvního sledu benešovského 102 pluku začal ve čtyři hodiny ráno a byl Srby silně ostřelován. Pluk byl přes řeku přepravován po jednotlivých praporech, přičemž jako první se do pontonů dostal IV. prapor, následoval II. a nakonec III. prapor.

Kromě nepřátelské palby byla dalším faktorem znesnadňujícím přesun na opačný břeh, řeka Drina, která byla poměrně rozvodněná a vojáci pluku pionýrů obsluhující pontony, se museli doslova prát s dravými proudy řeky, aby dosáhli protějšího břehu. Po přistání se vojá-

kům naskytl pohled na sto metrů dlouhou písčitou a kamenitou pláž, kterou museli překonat, aby mohli využít krytu nejbližší vegetace. Toto obrovské mraveniště bylo těžce ostřelováno srbským dělostřelectvem a v jeho ohni byl těžce raněn střepinou granátu do hlavy Hauptmann Rosenberg. Po zdolání odkryté pláže pluk postupoval hustě porostlou strání a stromy i velké kameny poskytovaly úkryt před nepřátelskou střelbou. Nejsilnější odpor nepřítel klad v ose postupu IV. praporu, který byl také postižen největšími ztrátami. Přesto se však podařilo dosáhnout okraje širokého kukuřičného pole, porostlého již skoro úplně zralou kukuřicí. Postup kupředu byl možný pouze po prosekání se silnými, téměř dřevovitými stébly kukuřice. K tomuto účelu vojáci používali bodáky.

Z improvizovaného pozorovacího stanoviště na vysokém stromu, hlásili pěšáci Danihelka a Marušin, že se k pozici pluku 102 blíží nepřátelská „švarmlinie“. Tato formace byla připuštěna až na vzdálenost deseti kroků a pak byla zahájena palba z pušek a kulometů, dokud nepřítel za velkých ztrát neustoupil. Odrazení nepřitele se účastnila 13. a 15. rota ve spolupráci s kulometným oddílem MGA 1. Poté bylo kukuřičné pole vysekáno až do vzdálenosti třiceti kroků, čímž se vojákům naskytl pohled na mnoho mrtvých a raněných Srbů. Také bylo ukořistěno asi třicet kusů pušek a velké množství nábojů, které českým vojákům samozřejmě přišly vhod.

I nadále však musel pluk čelit jednotlivým srbským protiútokům, které byly prováděny v malých skupinkách, maximálně patnácti mužů. Plynule tyto útoky přeshly v masivní zuřivý útok na pozice celého pluku, přičemž ztráty byly na obou stranách značné. Ve večerních hodinách byl velitelstvím pluku přijat rozkaz nařizující za každou cenu udržet dobyté pozice a neustupovat. Avšak situace byla velmi komplikovaná značnou početní převahou protivníka, který podnikal neustálé útoky na pozice pluku 102.

Vojáci, kteří již celý den odráželi tyto útoky, byli vysíleni a trpěli i nedostatkem jídla, protože po celou dobu útoku byli odkázáni pouze na vlastní nesené zásoby. Pluk 102 zůstal v přední pozici takřka odříznut a hrozilo jeho obklíčení, jednotlivě vyslané patroly hlásily, že pluk je naprosto osamocen. Ve 23:00 hod. byl pluk zaskočen střelbou z pušek a to zezadu, čímž vznikl nepopsatelný zmatek a chaos. Později bylo zjištěno, že střelbu omylem rozpoutal pluk 73, který byl součástí 18. pěší brigády. V časných ranních hodinách pak z velitelství pluku přichází rozkaz k ústupu a naprosto vysílení vojáci se začali stahovat za prudké palby Srbů zpět ke Drině. Zde byli vojáci převáženi pontony s kapacitou čtyřiceti osob na bezpečný břeh řeky Driny. Avšak se vzrůstajícím tlakem Srbů, kteří zacílili dělostřeleckou palbu z vrcholku Crna Bary, se převoz vojska na pontonech stal zcela nemožným, neboť dělostřelecké granáty potápěly jednu loď

za druhou. Několika obětavým pionýrům se nakonec podařilo přes koryto řeky natáhnout lano a vojáci po něm začali ručkovat v zoufalé snaze zachránit alespoň holý život. Uprostřed řeky však bylo lano prověšeno a ponořeno asi 1 m pod vodou. Mnoho vojáků bylo strženo divokým proudem řeky a zahynulo v jejích vodách. Je pravděpodobné, že zde zahynul i štěpánovský rodák Augustin Chvojka z č. p. 36.

Takový byl obraz bojiště dne 9. září 1914 v sedm hodin ráno, s přibývajícím časem se již tak zoufalá situace vojáků 102. pluku ještě zhoršovala. Sám velitel pluku Oberst Nickerle se jen s námahou a vypětím všech sil zachytil o veliký starý kmen čínící z vody několik metrů od břehu a ačkoliv byl vyčerpán, snažil se pomáhat ostatním vojákům. Při pohledu na obraz zkázy, zmaru a smrti v dravém proudu řeky, uprostřed deště nepřátelských střel, se mu draly slzy do očí. Teprve po několika desítkách minut se ho podařilo několika vojákům dostat na břeh a odvést do bezpečí. Ještě o půl deváté dopoledne bylo vidět jednotlivce, kteří na nepřátelském břehu řeky vybíhají z lesíku na pláž a všemožně se snaží dostat do bezpečí. Poslední jednotlivci, kteří naprosto vyčerpá-

Čepicový odznak 102. pluku

ni zdolali dravou řeku Drinu, se z krví zbarvené vody vyškrabali na břeh téměř v poledne.

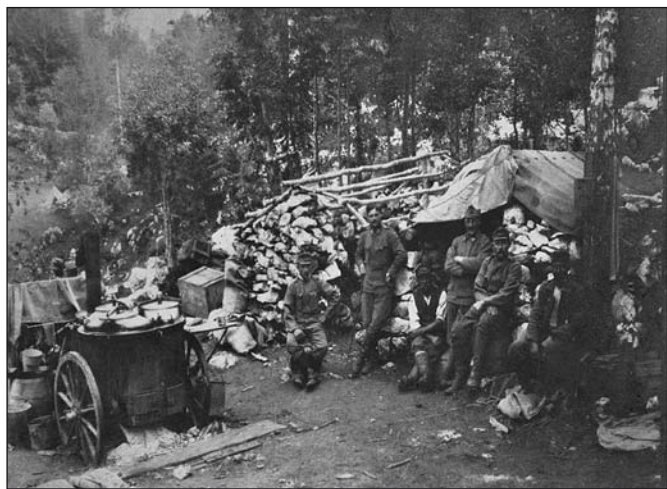
Naprosto vysílený velitel pluku Oberst Nickerle se uchýlil do četnických kasáren Bosenské Rači a ačkoli byl v zuboženém stavu, zajímal se o osud svých mužů. Okamžitě vydal rozkaz postavit stráž od břehu řeky po cestě k Velinu Selu tak, aby se všichni, kteří se zachránili, mohli zformovat na poli u Velina Sela.

Odpoledne 9. září 1914 byl na zbytky pluku žalostný pohled. Vojáci beze zbraní, většinou bez výstroje a někteří docela nazí se snažili alespoň nasytit ze zachráněných zbytků promáčených sucharů a chleba. Kamarád se dělil s kamarádem o to málo, co se podařilo zachránit. Ve 14 hodin již nikdo nedoufal, že by se k pluku ještě mohl někdo ze zachráněných připojit a proto byly vyčísleny ztráty. Například u 16. rot, která měla před přechodem Driny 6 důstojníků a 269 mužů, se jedinému přeživšímu kadetovi přihlásilo 23 mužů. Ztráty činily více než 90% a podobný stav byl i u ostatních rot pluku. Celkový stav pluku před pochodem činil téměř 4 000 mužů, nyní čítal pouhých 700 mužů!

Za zmínku stojí, že vojákem 102. pěšího pluku byl známý novinář Egon Ervín Kisch, který si při těchto bojích na srbské frontě zapsal do svého deníku:

„Úterý 8. září 1914 Brodac. Kolem nás nosí na nosítkách raněné a umírající od stodruhého a osmdvacátého, jiné podpírají v chůzi, někteří jdou sami s rukou v obvazu. Čtyřspřežní sanitní vozy od zdravotního stanoviště 9 pro pěchotu jedou prázdné vpřed a vracení se plné. Proud raněných, kteří se belhají pěšky, se tím nemění. Z masa vyčnívají střelami roztříštěné kosti, z tváří visí kusy kůže, blůza, plášť, obvazy jsou prosáklé jediným barvivem: krví. Potom se naskýtá skupinový obraz: pomocné obvaziště 102. pěšího pluku. Leží tu mrtví, s nohama přikrčenými bolestí, než došli vykoupení. Jeden leží na nosítkách s hlavou svěšenou doleva, jeho strnulé ruce drží fotografii mladé ženy a dvou dětí.....“

Jan Holík, Praha 4

Polní kuchyně

Útrapy vojáka 1. světové války

Úvodní slova k třídlínným zápiskům, které zpřístupnila čtenářům Zpravodaje Štěpánovska jeho vnučka Marie Vojtová, kronikářka Dubějovic:

„V pozůstalosti mého dědečka Antonína Neužila staršího byl sešit s vlastnoručně psanými vzpomínkami na útrapy, které prožil v první světové válce. Dědeček pocházel z rolnické rodiny a celý život pracoval v zemědělství. Měl základní vzdělání a své vzpomínky sepsal velice poutavě.

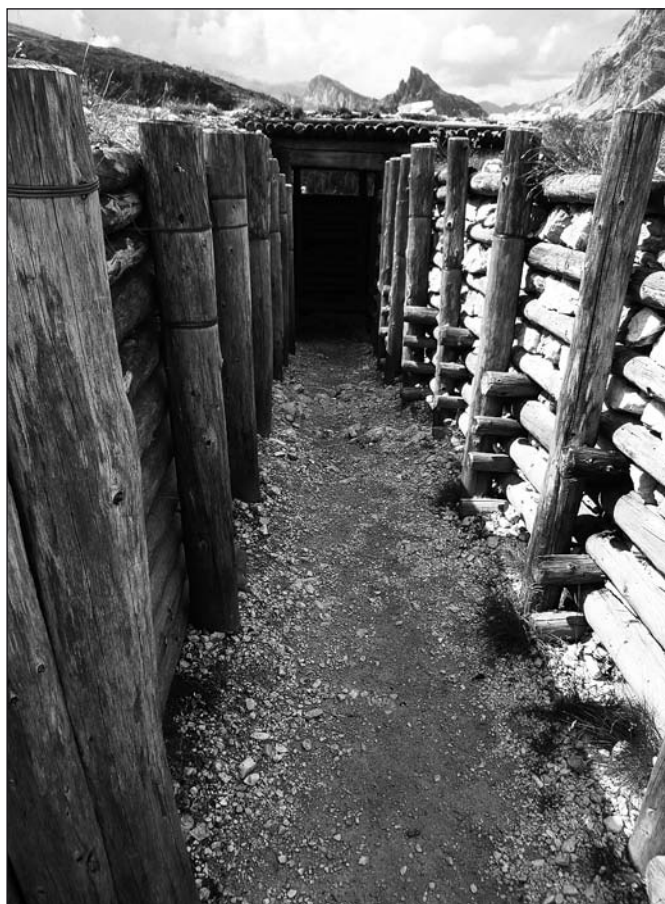
Válka je hrozná. Když si pročítám vzpomínky mého

dědečka, je mi smutno. Člověk člověku dokáže velice ubližovat. Obyčejní lidé musí na příkazy výše postavených podstupovat někdy velice nesmyslná utrpení. Dědeček se podíval do světa, skamarádil se s mnoha lidmi. Ale ta představa – v osmnácti narukovat do války...

Pokračování napsal dědeček do dalšího sešitu. Ale ten se nedochoval. Škoda. Byly tam vzpomínky na jeho život a život mnohých dalších lidí až do sedmdesátých let dvacátého století. Můj dědeček zemřel v roce 1968 ve věku 71 let.“

Druhá část

Potom jsme jeli na italskou frontu. Dojeli jsme do Kranska (Kraňsko) blízko Gorice, dnešní to Jugoslávie. Tam jsme byli ubytováni v jedné vesnici, po půdách a ve stájích. Kde jen bylo místočko. Bylo nás 750 mužů. Lidé tam byli dobří. Tam jsem poprvé poznal jídlo „polentu“ - kukuřičnou kaši. Měsíc jsme cvičili. V krajinách těch blízko Jaderského moře a přístavu Terstu, hlavního to přístavu starého Rakouska, je veliká nouze o vodu, zvláště pitnou. Obyvatelstvo zachytává dešťovou vodu ze všech střech v obci do betonové nádrže. Ale to nestačí. My při našich pochodech a za velikého vedra, dělali jsme denně pochody 45 - 50 km, když jsme se dostali k vodě, padli jsme do ní jak zvířata. Šarše nás honili, měli strach, že dostaneme tyfus. Asi po měsíci jsme jeli do Karpat na Ruskou frontu. Jeli jsme přes Tyrolsko, Vídeň, Budapešť, Debrecín do Rumunska. Odtud na frontu pěšky. V Haliči (Ukrajina) tamní lidé, kteří neuposlechli a neopustili své domovy, měli hroznou bídu. Přes toto území táhly střídavě armády. Jednou rakouská, podruhé ruská. Rekvírovalo se (zabavovalo se), i kradlo. Vojsko mělo hlad. Bylo špatně zásobováno. A domácím lidem nezbylo skoro nic. Viděl jsem i případ, když naši vojáci byli důstojníky poslání rekvírovat civilistům. Po třech dnech zabavili jednomu dědovi jeho kravičku. Děda za vojáky běžel, že je to jeho poslední majetek. Netrvalo dlouho a dědu oběsili na borovici. Prý za vlastizradu. U Lvova,

Zákopy

Zákopy

a všude, kde náš vlak zastavil, běhaly spousty malých i větších dětí a se sepjatýma rukama nás prosily: „Vojáčku chleba, vojáčku chleba“. Líto bylo se na ty děti vychrtlé, vyhladlé, otrhané, se dívat. My sami jsme už měli hladu až dost. Fasovali jsme ve vlaku jednu osminku chleba. To je 8 vojáků dostalo tolik chleba, kolik v míru fasoval jeden. Později nebylo ani to. Ale nad těmi dětmi jsme se smílovali všichni a nebyl mezi námi jeden voják, který by těm dětem svůj chleba nedal. Když jsme dorazili do poslední železniční stanice, byl nás celý batalion, tj. 4 kumpanie a každá kumpanie měla 250 mužů. Vedl nás major Chocenský. Když jsme vystoupili z vlaku, bylo již pozdě navečer. V lese jsme přenocovali, ráno jsme zjistili, že se nám Chocenský ztratil. Víckrát jsme ho neviděli. Byli jsme přiděleni k 75. pěšímu pluku Němců. Pořád jsme slyšeli „Čeští psi“. Kde bylo největší nebezpečí, tam nás posílali. Ani jednu noc jsme neměli klidnou. V tu dobu tam byly stále deště. Byli jsme promáčení na kůži, usušit nebylo kde, ohníček jsme nesměli udělat. Zásobování bylo moc špatné. Vařené jídlo jsme nedostali třeba 14 dní i déle. Byli jsme v terénu, kde byly jen samé hory, lesy. Mezi námi a Rusy byly louky a studánky. Tam jsme chodili pro vodu. My i Rusové. Často se tam sešli naši s Rusy, postáli spolu. Jeden druhému neubližoval. Také se stávalo, že naši vojáci přešli k Rusům anebo obráceně. Byly i případy takové, že náš voják tam zahodil kvér a chtěl, aby ho Rusové zajali, oni však chtěli, aby on zajal je, tak našeho vojáka vzali a přišli sami s ním k nám. To vždy končilo šibenicí pro našeho vojáka.

Delší dobu tam žádný větší útok nebyl podnikán, ani od nás ani od Rusů, jen samé patroly, stráže vedety. Já jsem byl již tak zničen, nevyspalý, že jsem jednou na vedetě, to je na přední stráži, usnul. Kvér jsem si postavil k nohám, opřel jsem se o smrček a usnul jsem. Zbudil mě dobrý to kamarád, Čech, se mnou starý. Byl důstojníkem. Držel již sám můj kvér a povídá mi: „Co děláš, Krista Pána, nevíš snad, kde seš?“ On měl povinnost v takovémto případě mě ani nebuditi, ale okamžitě mě

zastřelili. Dal mi zpátky můj kvér a povídá: „Drž hubu, víš snad, co to pro mě znamená“, a odešel. Od toho dne jsem ho víckrát neviděl, až jednou po převratu v Praze jel elektrickou jako nadporučík francouzské legie. Zlatý člověk, dal mi znovu život. Tehdy v první světové válce všichni čeští vojáci toužili raději se dát Rusům zajmouti, než bojovat, krvácet a umírat za rakouského císaře a snad za vlast, jak jsme museli přísahat, za Německo - Rakousko, našeho utlačovatele. Také se to dělo. Pražský pěší pluk 28. přešel k Rusům celý i s kapelou. Také mladoboleslavský 36. pěší pluk přeběhl celý a najednou k Rusům a jiné. Oni nás také rakouští vojáci, Němci veřejně označovali za zrádce a i Maďaři. Na znamení toho zvedali ruce nad hlavu, jako že se Češi vzdáváme. A byly případy, že proto byly veliké pračky. Staly se nám tam v Karpatech také dva smutné případy. Jeden náš dobrý hoch, veselý, zpěvák, Kaucký se jmenoval, se s námi v malém hloučku bavil, najednou s sebou trhl, skočil vedle k hromadě kvérů, jeden vzal, byly stále všechny nabitě, a zastřelil se sám do hlavy. Byl okamžitě mrtev. Druhý případ se stal neopatrností. Každý voják musel nosit čtyři granáty a nesměl je nikdy odložit. Zachytili o větvičky a granáty explodovaly a oba roztrhaly na kusy.

Tak ten život bídně plynul až do 18. července. Tu noc před 18. červencem jsem stál na přední stráž. Stál jsem asi hodinu a najednou jsem dostal vystřídaní předčasně a šel jsem zpátky ke své kumpanii. Ale tam bylo již vše připraveno k útoku na ruské zákopy. Bylo to asi ve 4 hodiny ráno. Bylo ještě šero. Dostali jsme rozkaz, hnát útokem na bajonety. Hnali jsme se vysokým smrkovým lesem a stříleli jsme. Za námi šarše s revolvery napřaženými proti nám. Kdo by neuposlechl, okamžitě byl zastřelen. Řev to byl hrozný, šturmovali jsme na 800 kroků od ruských zákopů. Já ještě v tom vysokém lese jsem byl střelen do krku. Ale v tom řevu ani jsem to sám nevěděl. Jen jsem cítil, že jsem dostal ránu, jako když mě klackem silně udeří. Kamarád vedle teprve mě upozornil, že mám na blůze již kusy sedlé krve. To mě teprve porazilo. Obrátil jsem se a chtěl jsem jít zpátky, ale šlo to špatně. Najednou jsem nemohl. Opíraje se o kvér šel jsem zpátky, ale asi po sto metrech dostal jsem druhou ránu pod pravé koleno. Svalil jsem se tam do jámy po granátu a myslil jsem si, že tady bude můj hrob. Za malou chvíli tam okolo běžel sluha od našeho lajtnanta – Zajíc. Ten už byl informován, jak fronta vypadá a ukazoval mi, kudy mám jít. Pud sebezáchovy mě znovu hnál, jen abych se zachránil. Když jsem se dostal dolů pod les, byl jsem již úplně vyčerpan. Tam jsem se potkal s Kadlečkem ze Soutic, bývalým pokladníkem soutické kampeličky. Ten když mě viděl, se nade mnou rozplakal. On šel se svou kumpačkou doplňovat ztráty. Šel tehdy prvně do první linie. Dostal jsem se na plukovní obvaziště. Tam mi dali první ošetření a nakomandovali osm ruských zajatců. Udělali nosítka a čtyři Rusové mě nesli v celtě. Druzí čtyři byli na vystřídaní. Trpěl jsem tehdy moc, celta byla krátká.

Na jedné straně mi visela dolů hlava a na druhé střelená noha. A tak mě nesli celý den. Až na večer mě donesli na divizní obvaziště. Ještě se musím zmínit, jak mě ti Rusové nesli přes řeku velkou, nevím, zdali to byl Dněpr anebo Dněstr. Jak bředli přes řeku, já v celtě jsem byl těsně nad vodní hladinou, kdyby byl některý zakopl o kámen, byli by mě jistě utopili. Voda byla hluboká a řeka široká. Dopadlo to dobře, navečer mě dotáhli na divizní obvaziště. Nikdy v životě nezapomenu na ten hrozný děs, který jsem tam prožil. Obvaziště byla taková ohromná bouda pod plachtami, kulatá. Na zemi těsně jeden vedle druhého jsme leželi, vojáci, civilové, ženy, děti, starci, všechny možné národnosti a bylo vidět všechno možné zranění. Dítě uražené obě nohy, ženy zmražené. Civilové byli většinou Poláci. A teď řev těch zraněných. Jeden Boha vzýval, druhý ho proklínal, ten řval vodu. Nejvíce bylo líto těch dětí. Již skoro po tmě přišel na prohlídku plukovní lékař. Ale ten byl s prohlídkou brzy hotov. U mě se jen zastavil a německy říkal sekundárním lékařům, kteří s ním šli: „Ten do rána bude hotov“ a odešel. Tím jsem měl prohlídku odbytou. Hned jak odešel, vrhli se na mě sanitáci a svlékli mě, že mi zůstalo jen to zakrvácené a zavšivené prádlo. Měl jsem taky pár korun a hodinky stříbrné, pěkné. Všechno mi vzali. Druhý den ráno já ale žil. Naložili nás do sanitních aut a vezli nás dále na dráhu. Tam nás přeložili do „hytláků“ na zem těsně jeden vedle druhého. Než jsme dojeli do Stryje, tak v našem vagonu bylo sedm mrtvých. Tam ve městě Stryji nás přebírali Němci „Říšská sanita“. Ale to už byly jiné zlaté ruce. Ty podle zranění už věděli, jak pacienta vzít, aby to co nejméně bolelo. Tam jsem dostal první jídlo od té doby, co jsem byl zraněný. Do krku mi dali gumovou trubičku a po ní mléko, vařené a velice chutné. Přijel pro nás sanitní vlak, kde byly 4 lůžka v každém voze, přidělena až u stropu. Jedno mi také dali. Dole pod těmi lůžky byly lavice jako v normálním voze a tam seděli lehce zranění. Jely jsme až do Ungváru, dnešního Užhorodu, do lazaretu, který vydržovala a také v něm sama pomáhala hraběnka maďarská Esterházyová. Hraběnka byla mladá, slabá. Uměla tři řeči – maďarsky, německy, ale také česky. Posadili mě na takovou židli, hraběnka si sedla proti mně a vykládala mi, že se musím dát operovat, že mám těžké zranění. Ale já se vytrvale bránil, že se operovat nedám a při té řeči mi zezadu přes hlavu přehodili nějaký řemen přes prsa i přes ruce a přivázali mě k židli. Doktor mi kleštěmi ránou do krku sáhl a vytáhl mi ven ruskou kulku, která měla rozbitý vrchní ocelový plášť, takže vypadala jako kdyby měla křídla. Proto jsem měl tak velikou ránu. Jako stará rakouská pětikoruna. Chtěl jsem na doktorovi, aby mi tu kulku dal. Byl to náš český doktor, ale on mi říkal, že bude vystavena v muzeu v Praze, protože to je zvláštnost.

Antonín Neužil starší in memoriam

(1897 – 1968)

Významné životní výročí Richarda Čemuse

Prof. Dr. Richard Václav Čemus SJ je český katolický kněz, člen řádu jezuitů, řádný profesor spirituality křesťanského východu na Papežském orientálním institutu v Římě, spirituál Papežské koleje Nepomucenum, publicista.

Narodil se v Praze 2. září 1954 v rodině perzekvované komunistickým režimem. Od roku 1970 žije s rodinou v exilu ve Spolkové republice Německo. V západním Berlíně a Fürstenfeldbrucku u Mnichova získal středoškolské vzdělání. V roce 1976 vstupuje do arcidiecézního semináře. Na univerzitách ve Freiburgu a v Salzburku absolvoval filosoficko-teologická studia. Roku 1982 nastoupil do československé Papežské koleje Nepomucenum v Římě, a pokračoval ve studiích k licenciátu z teologie na Papežské lateránské univerzitě. O rok později vstoupil do řádu Tovaryšstva Ježíšova (jezuité) a absolvoval dvouletý noviciát v Janově.

Po řeholních slibech v roce 1985 pokračoval ve studiu v oboru ruské křesťanské filosofie na Papežském orientálním institutu v Římě. U profesora Tomáše Špidlíka obhájil doktorskou práci v roce 1991. Během studií byl 29. 5. 1988 vysvěcen papežem Janem Pavlem II. ve Svato-petrské basilice ve Vatikánu.

V roce 1990 byl povolán do Státního sekretariátu (ministerstvo zahraničí) Svatého Stolce, a v srpnu 1991 byl vyslán jako diplomatický attaché do Moskvy, kde působil do roku 1993. Poté nastoupil do funkce vicerektora Centra Aletti v Římě, zároveň se stal nástupcem emeritovaného profesora Tomáše Špidlíka na katedře spirituality křesťanského Východu. Po slavných řeholních slibech v roce 1996 převzal funkci rektora Papežské koleje Russicum, kterou vykonával 6 let do roku 2001. V tomto období přednášel na Orientálním ústavu (PIO) i jako

hostující profesor v Olomouci a v Minsku (Bělorusko).

Vedl kursy prázdninové a exercicie v Česku a na Slovensku, a z pověření Svatého Stolce též v Pobaltí. V roce 2008 je jmenován spirituálem Papežské koleje Nepomucenum v Římě. V letech 2008 – 2010 přednášel jako hostující profesor na Papežské lateránské univerzitě a Papežské univerzitě sv. Tomáše (Angelicum) v Římě. Jako Špidlíkův duchovní syn pokládá za své životní poslání rozvíjet dílo Tomáše Špidlíka, jehož myšlení považuje za mimořádný přínos evropské kultuře a specializuje se na slovanskou spiritualitu.

Publikuje převážně italsky, česky a německy. Vede exercicie, je činný jako kazatel a vypomáhá ve farní pastoraaci v Německu, Česku a Itálii. Přednáší na fakultě církevních východních věd na Orientálním ústavu v Římě jako řádný profesor. Od počátku svého pobytu v Římě spolupracuje s českou sekcí Radia Vaticana, kde se zaměřuje na duchovní interpretaci současné kultury. Po smrti kardinála Špidlíka převzal v létě 2010 pravidelné páteční promluvy v Radiu Vatikán.

Profesor Čemus se dožívá 60. výročí narození. Jménem vedení města Trhového Štěpánova i jménem svým přeji jubilantovi zejména Boží požehnání provázené radostí ze služby Slovem Božím i ze všeho dobrého, co přináší život, zdravím i pohodou.

Podle Wikipedie upravil jv

Dveře školy otevřeny dokořán

V sobotu 7. 6. 2014 se v 10 hod. otevřely dveře naší školy pro veřejnost. Ve všech prostorách školy byly vystaveny práce dětí z hodin výtvarné výchovy a pracovních činností. Jazyková učebna byla zasvěcena výrobkům dětí z keramického kroužku. Zároveň zde své práce vystavoval i talentovaný žák 9. třídy David Vlasák.

Celou akci zahájila v učebně výtvarné výchovy ředitelka školy Mgr. Květa Kuželová. Přivítala všechny přítomné a po jejím krátkém úvodním slovu promluvil také starosta našeho města Ing. Václav Nekvasil. Hned nato poděkoval za přípravu do života všem učitelům žák 9. třídy Daniel Kratochvíl a usedl ke klavíru. Začal celkem zvesela, ale v průběhu „koncertu“ přes Titanic a Ničeho nelituji, uvedl účastníky vernisáže do rozpoložení tak domněného, že oko nezůstalo suché. Diváci jeho „one man show“ právem ocenili dlouhotrvajícím potleskem.

V této učebně prezentovala své práce i bývalá žákyně školy, dnes čerstvá maturantka, Eliška Damborská.

Poté se návštěvníci mohli podívat do všech tříd. V učebně přírodopisu byla připravena sonda do historie školy, v učebně fyziky mohli spatřit snad už téměř muzejní kousky pro výuku fyziky a chemie.

V respiriu probíhal pro děti připravený řezbářský kurz, při kterém měly děti možnost vdechnout život kusu lipového nebo ořechového dřeva. Pravda, mnozí se při tom důkladně zapotili, ale odměnou jim byla vlastnoručně vyrobená voňavá miska.

Současně v respiriu vystavovaly své práce děti z kroužku paličkování a korálkování, který vede Zdeňka Chvojková.

Zlatým hřebem akce byla bezesporu autogramiáda začínající spisovatelky Mirky Štikové z Trhového Štěpánova. Mirka napsala s pomocí své rodiny krátké příběhy, pohádky, které byly za finanční podpory Městského úřadu Trhový Štěpánov vydány jako „knížka“ s názvem Mířiny pohádky. Mirka si evidentně svůj den užívala a rozdávala úsměvy na všechny strany.

Zároveň na přilehlém víceúčelovém hřišti pořádal Sokol Trhový Štěpánov Den dětí se sportovními soutěžemi pro malé i velké, a tak došlo k propojení vnitřních i venkovních prostor.

Fotografie z povedeného setkání naleznete také na internetových stránkách školy, kde si můžete prohlédnout i další články a fotografie týkající se dění ve škole (www.zstrhovystepanov.cz).

Jménem vedení školy děkuji Městskému úřadu Trhový Štěpánov a Unii rodičů při Základní škole za finanční podporu celé akce. Dále děkuji všem učitelům a zaměst-

nancům školy, kteří se podíleli na nádherné výzdobě školy. Děkuji též dětem, které pomohly s přípravou výstavy nebo s občerstvením na vernisáž. V neposlední řadě děkuji paní ředitelce, která celou akci naplánovala a zorganizovala.

Věřím, že Den otevřených dveří v Základní škole nebyl posledním. Škola má, myslím, takovou pověst, že otevřenost je jejím krédem, a to otevřenost nejen dveří.

**Hana Pokorná, zástupkyně ředitelky
Základní školy Trhový Štěpánov**

Úspěch studentky Kateřiny Zadákové

Je potěšitelné číst o studentech či studentkách, kteří dosáhnou v různých olympiádách, soutěžích nebo středoškolské odborné činnosti dobrého umístění a s ním spojeného úspěchu. Pokud se v těchto oborech umístí kdokoli z Trhového Štěpánova, je to rovněž zviditelnění a reprezentace našeho města.

Zpravodaj města Vlašimi číslo 4/2014 přinesl zprávu PhDr. Ivany Preislerové, že Kateřina Zadáková z Trhového Štěpánova soutěžila v oboru historie. V oblastní přehlídce soutěžních prací byla její práce „Židé v Trhovém Štěpánově“ oceněna třetím místem.

Ve své práci zpracovala tato témata:

Historie Trhového Štěpánova, Židé v Trhovém Štěpánově, Vývoj obyvatelstva, Rodina Dubových, Wolf Dub, Potomci Wolfa Duba, Poslední generace, Shody jmen, Židovský hřbitov.

Tato studie je napsána svěžím jazykem a přibližuje téma, o kterém se dlouhá desetiletí nesmělo ani mluvit, natož o něm psát. Historie Židů v Trhovém Štěpánově je téma velice záslužné a zejména jeho zpracování v širších souvislostech je nadmíru lákavé, ale velice obtížné. Autorka píše o tom v závěru své studentské práce toto:

„Mým cílem bylo přiblížit dějiny vývoje židovského obyvatelstva v Trhovém Štěpánově. Za staletí se zde vystřídal mnoho rodin, ale nejvíce zůstává v povědomí rodina Dubova, která zde působila nejdéle (1785 -1942 → 157 let) a také se dočkala největší vážnosti. Ve své práci jsem se detailněji zabývala právě touto rodinou, protože poslední generace stále zůstává v pamětech některých Štěpánovských. Ostatní rodiny nejsou tolik známé a považuji tedy za svůj úkol do budoucna vypátrat osudy i jiných štěpánovských Židů.“

Tato práce pro mne byla velmi přínosná. Vždy jsem na Trhový Štěpánov pohlížela pouze jako na místo, kde žiji. Nikdy by mne nenapadlo dívat se někam dál, než na to, co jsem měla přímo před sebou. Většinu svého života jsem žila jen pár kroků od památníku padlým, ale nikdy jsem se nezastavila, abych si přečetla jména obětí, nikdy jsem si nevšimla dodatkové tabulky věnované Dubům. Když jsem se ponořila do dějin svého města, začala

jsem zjišťovat, že historie je neustále kolem nás. Naši předci po sobě zanechali stopy, drobnosti, kterých si nevšimnete, nevíte-li o nich. Teď už vím, že podivně vyčnívající kámen u jednoho domku představuje vzpomínku na starou židovskou část města nebo že erb, kterého si nikdo nevšimne, je jedním z pozůstatků bývalého zámku.

Na své práci chci ještě dále pracovat. Velice mne zaujala shoda jmen některých štěpánovských Židů se slavnými umělci. Obzvláště potenciální příbuznost básníka Jiřího Orteny se štěpánovskou linií rodiny Dubů. Ráda bych o této shodě zjistila více. Ale i případy Moiseše Mahlera, Solomona Poláčka či Isaka Lustiga jsou zajímavé a rozhodně budou stát za pozornost.

Za další úkol do budoucna si kladu odhalení osudů jiných židovských rodin žijících v Trhovém Štěpánově, kterým jsem z důvodu nedostatku času pro pátrání po více informacích ve své práci nevěnovala moc pozornosti.

Dále se pokusím vypátrat více židovských památek v Trhovém Štěpánově, které se zde, jak věřím, stále nachází.

Celá práce pro mne byla obrovským přínosem. Nejenže jsem se dozvěděla velké množství zajímavých faktů, ale osvojila jsem si i mnohé dovednosti, jež budu moci v budoucnu využít.

Pokud se studentce Zadákové podaří splnit alespoň něco z toho, co si předsevzala, vyplní několik bílých míst v historii Trhového Štěpánova. Naše město si zaslouží, abychom mu věnovali pozornost a nechodili nevšimavě kolem toho, co nás obklopuje. Přejeme Kateřině Zadákové hodně úspěchů ve splnění úkolů, který touží splnit. Jsou to však významná témata a jejich zpracování je nesmírně obtížné. Věříme, že se za nějaký čas dovíme o dalších životních příbězích zase o něco více.

Studentská práce, která zahrnuje 21 stran textu, 3 strany fotografických příloh a seznam literatury, bude uložena jako příloha Pamětní knihy města Trhového Štěpánova za rok 2014. Sluší se dodat, že rovněž předchozí odborné práce studentů a studentek z našeho města, které zpracovali v uplynulých letech, jsou rovněž součástí této Pamětní knihy.

Jaromír Vlček

Mirčiny pohádky

V našem městě žije mnoho šikovných lidí. Někteří jsou známí tím, že umně vyřezávají různé předměty ze dřeva. Jiní vytvářejí z pedigu košíčky a jiné předměty, další krásně vyšívají. Někteří se věnují kresbě či malování, mnoho z nich fotografuje. Mohli bychom pokračovat dál a výčet různých zálib by byl jistě obsáhlý. Méně je už těch, kteří vezmou do ruky propisku či tužku nebo usednou k počítači a napíší něco hezkého. Mezi bývalými žáky základní školy byla před několika lety řada talentovaných autorů krátkých či delších povídek, ale s ukončením povinné školní docházky dál nerozvíjeli svůj talent.

Před časem jsme mohli číst ve Zpravodaji Štěpánovska několik drobných pohádek či bajek. Jejich autorka žije mezi námi zcela tiše a nenápadně, na veřejnosti ji příliš často nespátříte. Je to proto, že už mnoho let je odkázána na rodinu a přátele, zejména z Církve bratrské. Ti ji přijali mezi sebe a pomáhají jí. Jmenuje se Mirka Štiková. Ačkoli má tělesná omezení, její mysl je úžasně svěží a dokáže vyjádřit slovem a písmem tolik moudrých postřehů, že je to k neuvěření! Raduje se z každého setkání s lidmi, kteří ji mají rádi. Byli to oni, kteří ji před časem vzali na Javornickou hůru či na Blaník.

Mirka Štiková představila a nabídla veřejnosti při Dni otevřených dveří v základní škole v červnu 2014 útlý svazek svých drobných písemných prací, které nazvala Mirčiny pohádky. Je jich rovných 30. V úvodu tohoto svazčku je Píseň rodišti, jímž je pochopitelně Trhový Štěpánov.

Knížekčka je rozdělena na několik částí. Většinou nejde o klasické pohádky, ale spíše o bajky, v nich zvířátka mluví a jednají jako lidé. V závěru každé z nich jde o nějaké drobné poučení pro život.

První z nich jsou Příběhy ze žabí tůňky. Za nimi následuje pohádka nazvaná Je to kocour? Dalšími pracemi jsou

vyprávění ve formě příběhů přecházejících k bajkám. Mají tyto názvy: Lišák úředníkem, Ať žijí morčata!, Superručitel, Zahradní jezírko a zejména působivé vyprávění nazvané Klaun. Ze života je povídka Nechte žít Vikiho!

Několik příběhů je zahrnuto pod souhrnným názvem Zimánci. Jsou to zimní skřítkové, kteří slouží paní Zimě. Jiných osm příběhů má název Z lesa do pralesa. Jejich názvy jsou: O veverce, O lenochodovi, O jelenovi, O lišce, O papouškovi, O opici, O jezevci a O medvědovi.

Závěrečná část je nazvána O kaštanovém panáčkovi. V několika částech autorka sleduje příběhy panáčka, který žije v koruně kaštanu. Má tyto názvy: Jak panáčka zlákala svačina, Jak se veverka chtěla pomstít, Jak pomohli nemocné bříze, Jak panáček zachránil štěňátko a Jak byl panáček v nebezpečí.

Všechny příběhy mají společného jmenovatele. Je jím na malé ploše nejen sevřený děj, ale především autorčina úžasná fantazie a invence. Velmi dobře se čtou, a jak už to u pohádek bývá, končí dobře. V žádném z příběhů není naznačeno její fyzické omezení získané prodělanou dětskou nemocí, která zanechala trvalé následky. Její optimismus, ale především víra a naděje v živého Boha se projevuje navenek v její radosti, že může svou tvorbou přispět k pochopení vlastností, o kterých píše, a jež by měly být každému člověku samozřejmé.

Přejeme autorce, která si nedávno připomenula půlkulaté narozeniny, hodně radosti a vstřícnosti od druhých, a ještě další tvůrčí nápady.

Určitě by si tištěná podoba jejích pohádek zasloužila jednotnou grafickou úpravu. Mirka Štiková dává všem ostatním příklad, že žádné omezení nemusí být překážkou v rozdávaní radosti jakýmkoli způsobem.

r V

Byli jsme na srazu Lhot a Lehot

Když letos přišlo na Městský úřad v Trhovém Štěpánově pozvání k účasti na 34. Sraz Lhot a Lehot, moc se mi nechtělo. Ale pak jsme se domluvili a rozhodli jsme se, že pojedeme. Byla to první účast zástupců Štěpánovské Lhoty na takovéto akci.

Pořadatelem byla Kostelní Lhota blízko Poděbrad a sraz se uskutečnil od čtvrtka 3. 7. do neděle 6. 7. 2014. Dorazili jsme v sobotu dopoledne, pořadatelé byli na každém kroku, takže jsme od hřiště přes náves bez problémů našli hlavní scénu, kde jsme zaplatili vstup a na informačním středisku jsme se zaregistrovali. Dostali jsme pořadové číslo 72. Trochu jsme se porozhlédli po areálu, protože jsme měli čas, než začne řazení průvodu. Na pěkném rovném místě za obcí bylo vybudováno pódium s dostatečným prostorem před ním, mnoho stánků s občerstvením, lavičky a stolků se zastřešením, stanové měs-

tečko a hygienické zázemí. Pořadatelé nám ukázali, kde máme nasednout do elektrického vláčku, který nás doveze na začátek průvodu. S tím jsme také projeli návsí, kde zrovna hrála Polabská blaťanka. Řazení průvodu trvalo dlouho, a tak jsme si mohli prohlédnout ostatní Lhoťáky. Téměř všichni měli týmová trička s nápisy svých Lhot a někteří i vlajky a transparenty („Krásná, překrásná, je Lhota Hlásná“). Bylo znát, že už věděli, o čem to je. V průvodu jsme prošli celou pořádací Kostelní Lhotou něco přes 2 km, za mávání a veselého pokřikování okolostojících. A pak přišlo dlouhé čekání, než na nás přišla řada, protože každá Lhota byla prezentována (odkud jsme, kolik máme obyvatel, jestli máme ve Lhotě nějaké spolky, významné rodáky atd.) a my byli předposlední. Byli jsme asi nejmenší, vždyť u nás ve Lhotě není ani prodejna, ba ani hospoda! Ale komu by to vadilo?

V celém bývalém Československu je zhruba 400 Lhot a Lehot a srazu se zúčastnilo 73 z nich a asi 2 500 lidí. Jak jsme se dozvěděli, někteří Lhoťáci si vzali dovolenou a byli tam již týden dopředu. No a ti z Moravy a Slovenska ujeli mnoho kilometrů.

Ještě zmíním pár jmen. Kromě toho, že je Lhota Horní, Dolní a Prostřední, Vysoká a Nízká, Přední a Zadní, Nová a Stará, Pod, Nad, U a Za, je také Lhota Alenina, Balkova, Beranova, Bláhova, Bližší, Broučková, Červená, Další, Dlouhá, Francova, Hlásná, Hroznová, Husí, Chocholatá, Chudá, Klokočská, Mokrá, Mrkvová, Ovesná, Panská, Pařezská, Pavčina, Pazderná, Písková, Ptáková,

Roubíčková, Rybova, Rytířova, Řešetova, Slaná, Smetanova, Stříbrná, Suchá, Štědrákova, Třešňová, Tvarožná, Viničná, Vrbová, Zelená, Žabí, Žemličkova a další.

Počasí nám přálo a podle mínění jiných účastníků byl sraz velmi dobře zorganizovaný. Program ještě na hlavní scéně pokračoval a probíhal i na dalších místech, a to od čtvrtka do neděle. To tedy klobouk dolů!!! Vždyť pořádající vesnice má asi 800 obyvatel. A kdybyste třeba chtěli příště reprezentovat Štěpánovskou Lhotu, tak Sraz Lhot a Lehot je v obci Lehota nedaleko Nitry 4. – 6. 7. 2015.

Hana Nekvasilová

Jaký byl sedmý Pohádkový les?

V sobotu 17. 5. 2014 jsme si vyzkoušeli, že se tato tradiční a krásná akce dá uspořádat za každého počasí. Přestože odpoledne bylo pouhých +10 °C a od 15 hodin bičoval všechny vytrvalý déšť, dorazilo 557 dětí a s nimi téměř tisícovka dospělých. Všem za to patří velká poklona.

V lese a na louce bylo 130 promoklých účinkujících, ale nakonec se vše povedlo. Původně bylo registrováno 750 dětí. Registrace byla spuštěna o půlnoci 13. dubna 2014

a během 24 hodin bylo zaregistrováno takřka 600 dětí.

Rádi touto cestou děkujeme našim sponzorům, bez kterých by se nám tato tradiční akce uskutečnit nepodařila.

Sponzoři této akce byli: Monika Vítková, Logio, Baff, Peter, Rabbit, Pinko, Procter&Gamble, Mladá Fronta, Johnny servis, Jenů, Zdeněk Brož, ZD Trhový Štěpánov, Město Trhový Štěpánov, Václav Vilimovský, Vladimíra Červová, Jan Beneš, Město Vlašim, Tomáš Smutný, Pivovar Kárcov, Velteko, SDH Trhový Štěpánov, ZŠ Trhový Štěpánov, MŠ Trhový Štěpánov, manželé Lejkovi, Ludmila Kupsová, Milan Příhoda, Miloš Kostner a další.

Tomáš Neděla

Dětský den ve Střechově nad Sázavou

Chceme poděkovat všem, kteří připravili oslavu Dětského dne ve Střechově nad Sázavou.

Sešli jsme se v sobotu 7. června 2014 na hřišti, kde byly připraveny závodní dráhy a rovněž občerstvení pro děti i jejich doprovod.

Při sportovním zápolení se děti seznámily s novými kamarády a všichni společně zdolali připravené úkoly. Užili jsme si krásné odpoledne.

Ještě jednou všem děkujeme a těšíme se na příští rok nebo na nějaké jiné akce.

*Tereza a Vašík Vladykovi
a babička Jana Houdková*

Dubějovické dětské odpoledne 2014

Ke Dni dětí již tradičně připravují dubějovičtí hasiči „Hasičské dětské odpoledne“. V letošním roce bylo datum konání naplánováno na sobotu 7. června. První schůzka organizačního týmu byla čtrnáct dní před konáním akce. Zde byly naplánovány jednotlivé dětské soutěže a každý si ze schůzky odnášel spoustu úkolů. Ještě roznést pozvánky a plakáty, a doufat, že nám bude přát počasí. Čím více se blížil den D, tím více bylo zřejmé, že počasí nám opět bude přát.

V sobotu dopoledne se sešel celý organizační tým a začaly přípravy dětských soutěží, stavěly se stany, slunečníky a skluzavky. Předpokládali jsme, že odpoledne bude pěkné horko, a tak se ještě sháněly různé slunečníky a přístřešky.

Ve 14 hodin byl oficiální čas zahájení dětského odpoledne. Miroslav Vojta přivítal děti a dospělé tradičním „Ahoj děti, haló hlásání, hlásání“. První soutěž byla jízda zručnosti na vozidlech všeho druhu. Soutěžící byli rozděleni do dvou skupin, malé děti do výšky 120 cm a ostatní. Soutěžící zvládali jízdu zručnosti jako profesionálové. Poté byla chvilka času na skotačení ve skákacím hradu a na nafukovací skluzavce.

Další disciplínou byl hasičský překážkový běh. Soutěžící museli přeskočit lávku, podlézt branku, sebrat hadici a po kládě doběhnout k minimaxu, vše zapojit a do-

běhnout do cíle. Děti byly opět rozděleny do dvou skupin jako v předchozí soutěži. I zde jsme s úžasem sledovali výkony soutěžících. Byly úžasné.

Následoval čas na poslední úkol, a to vystřelit si občerstvení. Děti i dospělí museli vzduchovkou sestřelit slepici nebo lišku. Za to dostali lístek, na který jim byly vydány vuřty. Ty si mohli opéct na připraveném ohništi. Mezitím probíhaly další dětské hry. Házení kroužků, pískoviště a samozřejmě skluzavka a skákací hrad. V 17 hodin byly sečteny všechny výsledky a napsány diplomy. Znovu se ozvalo „Děti pozor, hlásání, hlásání. Všechny děti nástup k vyhlášení výsledků“. Všech třicet dětí nastoupilo do řady. Postupně byli vyhlašováni vždy tři nejlepší soutěžící z každé kategorie. Ti obdrželi medaile, diplomy a věcné ceny. Poté byly odměněny diplomy, věcnými cenami a medailemi i ostatní děti, které se účastnily soutěží. Ceny byly rozděleny, všechny připravené soutěže a hry proběhly, a dětské odpoledne se stalo minulostí.

Na závěr mi dovolu poděkovat všem dětem, které si přišly užít svůj den. Poděkování patří také celému realizačnímu týmu, který nezištně věnoval čas našim nejmenším. Děkuji rovněž všem sponzorům, kteří podpořili dětské odpoledne v Dubějovicích. Byli to především město Trhový Štěpánov, Pinko a. s. Benešov, Auto Brejla Vlašim, Pražské vodovody a kanalizace a. s., Truhlářství Pavel Dušek Dubějovice a ostatní. Děkuje a za rok se opět ozveme.

Ing. Antonín Vošický, starosta SDH

Vítání prázdnin v Souticích

„Hurá, prázdniny jsou tady!“ To si jistě říkají všechny děti školou povinné.

Prázdniny je ale potřeba také pěkně přivítat. Proto Obecní úřad Soutice připravil pro školáky, předškoláky i ty nejmenší a samozřejmě také pro jejich rodiče zábavné odpoledne s názvem „Hurá prázdniny.“

Už od rána 5. července 2014 začala na nohejbalovém hřišti vyrůstat nafukovací skluzavka a skákací hrad, brzy k nim přibyla také trampolína. Vedlejší prostranství před hasičskou zbrojnicí zaplnily stoly a lavice, všude visely balónky a barevná výzdoba z krepového papíru.

Dětské odpoledne zahájila a všechny uvítala starostka obce Alena Exnerová. O zábavu se tentokrát staral zpěvák Kamil Emanuel Gott s dcerou Yvette. Nejprve Yvette zazpívala písničky z pohádek a děti si s ní mohly vyzkoušet zpěv na mikrofon. Odvahu ale našel málokdo a tak se připojili někteří dospělí a společně s dětmi doprovázeli mladou umělkyni svými tanečními kreacemi. Kamil Emanuel Gott poté zazpíval několik písniček pro děti a nemohly chybět ani známé hity z repertoáru Karla Gotta.

Zatímco si rodiče tiše notovali, paní Alena Suchá byla obklopena dětmi, kterým malovala na obličej obrázky, jaké si vybraly. Brzy poté kolem pobíhali víly, motýli, Batman, piráti, Spiderman a princezny.

Pak se děti odebraly vyzkoušet skákadla a sníst si sva-

činku, aby nabraly sil na připravenou opičí dráhu. Dráha se skládala z různých překážek – třeba chůze po kladině, hodů na cíl, hodů holinou, prolézání tunelem, střelby z vodní pistole, slalomu mezi balónky, skákání v pytli. V cíli pak soutěžící pod dohledem soutických hasičů sráželi terč proudem vody z hadice. Paní starostka je pak odměnila „zlatými“ čokoládovými medailemi. Po překážkové dráze přišla opět na řadu skákadla, na kterých se děti dosyta vyřádily.

K radosti organizátorů přišlo malých i velkých návštěvníků opravdu hodně, také počasí nám přálo a akce Hurá prázdniny se skutečně vydařila.

Děk patří všem, kteří pomohli stavět a uklízet nafukovací atrakce, připravovat občerstvení a organizovat zábavu pro děti.

Děkujeme také sponzorům Českému rybářskému svazu, Sboru dobrovolných hasičů, Mysliveckému sdružení Hubert a Sportklubu Soutice.

Dana Vlasáková

Nohejbalové Dubějovické bodlo

První červencová sobota je v Dubějovicích věnována sportu, konkrétně nohejbalu. Ani v letošním roce tomu nebylo jinak. V sobotu 5. července 2014 se na místním sportovišti konal tradiční nohejbalový turnaj – „Dubějovické bodlo“. Celkový počet družstev byl předem stano-

ven na osm. Pořadatelé obeslali družstva, která se účastnila tradičně. Takže na soupisce se objevovala družstva, která soupeřila v minulých letech (Staříci, Nekop, ...). Byly také přizvány týmy z Trhového Štěpánova, Soutic a Sedmpán.

Ve 12 hodin proběhla prezentace družstev a poté nástup. Zde vedoucí turnaje Ing. Antonín Vošický přivítal všechna družstva a vysvětlil pravidla turnaje. Každé družstvo si vylosovalo pořadové číslo, podle kterého bylo po celou dobu turnaje evidováno a nasazeno do tabulky.

Hra začala. Od začátku bylo jasné, že se i v letošním roce sešla velmi kvalitní družstva. Spousta smečů, dlouhé výměny, prostě paráda. Jednotlivé hry braly divákům dech. Těch se sešlo také velké množství. Každý fandil tomu svému družstvu a všichni dohromady obdivovali kvalitní hru. K zábavě po celou dobu turnaje hrála reprodukováná hudba.

V 17.30 hodin byl odehrán poslední zápas a poté bylo na základě počtu bodů a vzájemných zápasů stanoveno pořadí jednotlivých družstev. Sedmý ročník Dubějovického bodla 2014 vyhrál a pro letošní rok si putovní pohár odvezl opět dubějovicko – štěpánovský tým s názvem SEBA TEAM ve složení Jakub Čermák, Milan Čapek, Daniel Červeňák.

Díky příspěvku města Trhový Štěpánov bylo možno všem družstvům předat diplomy, poháry, „šampaňo“ a malé občerstvení.

Ing. Antonín Vošický
starosta SDH

Pod Blaník se sjela historická vozidla

V Kraji blanických rytířů uspořádal v sobotu 14. června 2014 Pětův podblanický veterán klub AČR Křížov 1. ročník orientační jízdy „S veterány Podblanickem“. Dorazilo téměř 50 posádek automobilů, motocyklů, vojenských speciálů a několik vozidel bezpečnostních sborů.

O srdečnosti panující mezi účastníky soutěže nejlépe hovoří fakt, že jeden z nich rozdával všem kolegům buchty, které upekla jeho manželka. Účastníci soutěže projížděli malebnou podblanickou krajinou a na 6 stavištích: v Ostrově, Louňovicích pod Blaníkem, Načeradci, Horní Lhotě, Pravoníně a Trhovém Štěpánově odpovídali na motoristické otázky nebo vykonávali dovednostní úkoly. V soutěži elegance rozhodnutím komise zaslouženě zvítězil Ford Mustang z roku 1968 pana JUDr. Švédy. Na stupních vítězů se také objevil ředitel jihočeské zdravotnické záchranné služby MUDr. Marek Slabý s krásným Renaultem 4cv. Nejstarším veteránem byla vyhlášena hasičská stříkačka Holeček rok výroby 1930 z místního hasičského sboru Křížov.

Počasí závodníkům přálo, přestože v ranních hodinách trochu poprchávalo. Ale na to jsou účastníci podobných akcí zvyklí.

Každá posádka obdržela upomínkové předměty a pamětní list s fotografií svého historického vozidla. Ví-

tězové v několika kategoriích získali ceny od partnerů soutěže. Poděkování patří všem návštěvníkům, soutěžícím, členům klubu, ale i místním spoluobčanům a přátelům, kteří se ochotně podíleli nejen na přípravě, ale i na průběhu samotné soutěže. Dále chci ještě poděkovat všem partnerům, sponzorům, spřáteleným klubům, kteří se podíleli na vzniku a přípravách soutěže.

Vzhledem k pozitivním ohlasům, které zaznely již v průběhu soutěže, slibuji, že chceme i v příštích letech pořádát soutěže historických vozidel

„S veterány Podblanickem“.

Za PPVK Křížov
Josef Cigler, předseda

Přehled akcí Základní školy ve školním roce 2013/2014

Září

Školní rok 2013/2014 začal slavnostním zahájením 2. září 2013. V průběhu tohoto měsíce proběhly dvě přednášky na téma Extrémismus a asimilace pro žáky 6. - 9. třídy. 11. září se konala ustavující schůzka Žákovského parlamentu. Rovněž se konaly výlety a to pro 4. a 5. třídu do Jihlavy a Pelhřimova, za odměnu z uplynulého školního roku pro žáky 2. - 9. třídy a výlet 7. třídy na Velký Blaník. Další akce: celodružinová s názvem Doprava, volejbalový turnaj starších žákyň a divadelní představení v KD Blaník Vlašim pro 2. a 3. třídu.

Říjen

Pro 2. a 3. třídu se uskutečnila Exkurze do Včelího světa Hulice a Historické cukrárny ve Zručí nad Sázavou. Druhá třída absolvovala třikrát výuku plavání ve Vlašimi. 5. - 9. třída se zúčastnila akce v rámci Klubu mladých diváků v Praze. 1. stupeň měl bruslení ve Vlašimi, školní družina uspořádala celodružinovou akci Halloween, ve škole proběhla Akce organizace Royal Rangers a škola uspořádala bleskový sběr papíru.

Listopad

Žáci druhého stupně byli na bruslení ve Vlašimi, druhá třída měla dvakrát ve Vlašimi plavání. Dále se uskutečnily tyto akce: Lampiónový průvod Unie rodičů ZŠ TŠ, Projektový den Halloween 3. třída, vystoupení skupiny historického šermu Renegáti pro 1. - 9. třídu, školní kolo Dějepisné olympiády, Scio testy pro 9. třídu, Projektový den Podzim 2. třída, přehlídka SŠ a SOU Benešov-Karlov, 9. třída navštívila Ekocentrum Vlašim, 8. a 9. třída vyslechla přednášku o finanční gramotnosti, celodružinová akce Svatba, Mikulášský turnaj Unie rodičů a účast na Vánočních trzích MěÚ Trhový Štěpánov a Unie rodičů ZŠ TŠ.

Prosinec

Proběhla praktická část školního kola Chemické olympiády, školní kolo Olympiády v českém jazyce, exkurze 9. třídy na Úřad práce Benešov, exkurze „Včelí dům“ Hulice pro žáky 6., 8. a 9. třídy, účast na akci Klubu mladých diváků 5. až 9. třída Praha a krásné Veřejné čtení ve Spolkovém domě Trhový Štěpánov. Mikuláš byl ve znamení těchto akcí: Mikulášská obchůzka na 1. stupni, celodružinová akce Mikulášská obchůzka, Projektový den Mikuláš 2. třída a Projekt „Čertovský den“ 3. třída.

Vánoční den předznamenala celodružinová akce Vánoční besídka, Celoškolní vánoční projekt Žákovského parlamentu a Vánoční koncert ZUŠ Zruč ve Spolkovém domě.

Leden

Tradičně proběhl zápis do 1. třídy, následoval bleskový sběr papíru, celodružinová akce IZS – hasiči a Okresní kolo Dějepisné olympiády Gymnázium Benešov.

Únor

byl především účastí na předmětových olympiádách: Okresní kolo Olympiády v českém jazyce SOŠ Benešov, kontrolní test školního kola Chemické olympiády, proběhly školní kola Pythagoriády pro 5., 6., 7. a 8. třídu, návštěva Ekocentra Vlašim 8. a 9. třída, exkurze do Rudolfiny Praha pro 2. a 3. třídu, Klub mladých diváků Praha 5. až 9. třída, uskutečněna celodružinová akce Masopust a kulturní program „Božena Němcová“ Obchodní akademie Vlašim - 6., 8. a 9. třída.

Březen

Sportovní akce: Lyžařský výcvikový kurz Janov nad Jizerou, třikrát plavání Vlašim pro 1. třídu, Memoriál Františka Šusty v odbíjené - starší žákyně Zruč nad Sázavou. Výukové akce: Ekocentrum Vlašim 5. třída, okresní kolo Chemické olympiády Gymnázium Benešov, Matematický klokan 2. až 5. třída, přednáška finanční gramotnost 8. a 9. třída. Další aktivity: Celodružinová akce Dramatizace pohádky, dětský karneval Unie rodičů ZŠ TŠ a Sokol TŠ, návštěva Mateřské školy TŠ v 1. třídě.

Duben

Sportovní akce: Okresní kolo – odbíjená starší dívky Vlašim - Vorlina, McDonald's Cup - malá kopaná Vlašim (3. - 5. třída). Naučné akce: Den Země, exkurze Okresní soud Benešov 9. třída. Kulturní akce: Klub mladých diváků Praha 5. - 9. třída, Projekt „Velikonoce ve 3. třídě“, celodružinová akce Májové čarování a opětovný bleskový sběr papíru.

Květen

Výukové akce: Enviromentální výchova 1. až 9. třída, dvakrát plavání 1. třída Vlašim, exkurze Včelí svět Hulice 4. třída, historická exkurze Praha a Lidice 8. a 9. třída. Sportovní akce: Atletická všestrannost 1. stupeň Vlašim, volejbalový turnaj O pohár Posázaví - dívky Kácov. Výlety: Zájezd do Anglie 8. a 9. třída, závěrečný výlet Botanicus - Ostrá u Lysé nad Labem 1. a 4. třída, závěrečný výlet Kutná Hora 5. třída. Ostatní akce: Vystoupení žáků na oslavě Dne matek, celodružinová akce Hledání pokladu – Indiáni a Besídka Děti dětem, projekt Žákovského parlamentu ke Dni dětí a fotografování tříd.

Červen

Výlety: Závěrečný výlet 9. třída Zbraslavice, výlet 3. třídy na zámek Jemniště, závěrečný výlet 8. třída, závěrečný výlet Park Mirakulum 2. a 3. třída, výlet za odměnu 1. až 9. třída Liberec, výlet 4. třídy na Velký Blaník, závěrečný výlet 6. třída.

7.6. Výstava prací žáků základní školy a Den otevřených dveří ZŠ TŠ.

Sportovní akce: Školní fotbalový turnaj 6. až 9. třída, lehkootletické závody Zruč nad Sázavou, celodružinová

akce V. letní olympiáda školní družiny. Zdravotnická osvěta: Projekt „Nebojte se nemocnice“ 1. a 2. třída Benešov a přednáška o ústní hygieně 1. stupeň.

I v měsíci červnu proběhl bleskový sběr papíru.

Aktivní účast na Vítání léta a Štěpánovský jarmark, závěrečný koncert a výstava ZUŠ Zruč nad Sázavou.

Tradiční akce na ukončení školního roku: Malá promoce, slavnostní rozloučení s žáky 9. třídy na MěÚ Trhový Štěpánov

*Připravila Mgr. Květa Kuželová,
ředitelka základní školy*

Den ve Vlašimi na jednu vstupenku

K prohlídce paraZOO, Muzea Podblanicka a prohlídkového okruhu Vlašimským zámeckým parkem vám nyní stačí jedna jediná vstupenka. Její držitel kromě slevy na vstupném získá navíc zdarma kávu nebo čaj v Rodinné cukrárně ve Vlašimi.

Vstupenka nese název Den ve Vlašimi, i když nemusíte vše absolvovat v jeden den. Vstupenky jsou k dostání na všech čtyřech místech a lze je koupit ve variantách pro dospělé, děti a rodiny.

Co vše díky společné vstupence uvidíte?

V paraZOO si můžete prohlédnout, která se dostala do péče vlašimské záchranné stanice pro živočichy a pro svůj handicap se již nemohla vrátit do volné přírody. Největší atrakcí je vydra Bublina, rys Míša nebo mluvící krkavec Bob. Z dalších zvířat uvidí návštěvníci dravce, čápy, sovy, veverky, kunu a další. Pro zvědavé je připravena hledací hra „Sbíráme vydříky“.

Návštěvníci Muzea Podblanicka si prohlédnou prostory renesančního Vlašimského zámku včetně vyhlídkové věže a tajemného sklepení. Stálé expozice jsou věnovány historii zámku a parku, životu našich předků a vývoji loveckého a sportovního střelctví. Děti budou nejvíce nadšené z vycpanin zvířat, kterým vévodí medvěd.

Vlašimským zámeckým parkem vás provedou pracovníci Podblanického infocentra, které najdete na nádvoří zámku. Prohlídkový okruh zahrnuje návštěvu romantických staveb Čínský pavilon, Starý hrad s výstavou

Předškoláci byli přijati starostou

Úterý 24. 6. 2014 bylo pro předškoláky z mateřské školy slavnostní. Starosta města Ing. Václav Nekvasil přijal za účasti místostarosty Josefa Korna, ředitelky školy Olgy Polivkové a učitelky Jitky Tomaidesové a Jaroslavy Krásové 21 budoucích prvňáčků. Všechny děti byly slavnostně oblečené a ozdobené šerpami. Dětem byly předány drobné dárky a představitelé města s učitelkami jim popřáli úspěchy ve škole i navázání nových kamarádkských vztahů.

r V

rytin s původní podobou parku a Vlašimská brána s expozicí děl regionálních umělců.

Výlet do Vlašimi je ideální zakončit v Rodinné cukrárně ve Vlašimi na historickém Žižkově náměstí. Kromě již avizované kávy zdarma se zde můžete občerstvit výbornou zmrzlinou, vyhlášenými zákusky i slanými dobrotami vyrobenými přímo v cukrárně. Posedět můžete v interiéru s prvorepublikovou atmosférou, na zahradě či terase. Cukrárna nese značku Kraj blanických rytířů regionální produkt.

Nová společná vstupenka Den ve Vlašimi jistě bude mnohé inspirovat k prázdninovému výletu do tohoto nedalekého města. Cena vstupenek: dítě zaplatí 75 Kč, dospělý 130 Kč a rodina 280 Kč.

Společný projekt se uskutečnil díky podpoře z Revolvingového projektu ministerstva životního prostředí. Jeho cílem je podpořit udržitelný cestovní ruch v nově vyhlášeném národním geoparku Kraj blanických rytířů. Kromě společné vstupenky vznikla v rámci dvouletého projektu také geocachingová hra Kamenné poklady blanických rytířů, geologické lokality byly v terénu označeny QR kódy, na silnicích přibýly nové dopravní ukazatele k turistickým cílům a vzniklo několik tiskovin pro návštěvníky regionu.

Mgr. Kateřina Červenková (telefon 777800461)

Příměstský tábor

Cesta na Špulku

Zadržení pachatele

Vítězové tenisového turnaje

Letos se již potřetí uskutečnil sokolský příměstský tábor při ZŠ Trhový Štěpánov, díky kterému jsme prožili s dětmi krásné 2 týdny.

První týden se nesl ve znamení hry Minecraft. Přestože děti věděly, že počítače nebudou na 1. místě, s velkým nadšením plnily podobné úkoly jako v počítačové hře. Postavily si v lese teepee, hledaly poklady, vařily lektvary, vyráběly luky a střílely zombíky. Ve škole postavily z papírových krabic úkryt i golema. Počítač jim sloužil hlavně k hledání indicií při luštění hlavolamů a různých úkolů. Naučily se pracovat s mapou, seznámily se pojmy jako souřadnice, GPS a získaly povědomí o aplikaci „geocaching“, (hledání schránek podle GPS). Také výlet na nově postavenou rozhlednu Špulka se vydařil a zdolat ji bylo otázkou cti.

Na závěr prvního týdne se uskutečnila Paralympiáda, na které si děti mohly vyzkoušet na vlastní kůži některé tělesné handicapy, např. slalom se zavázanýma očima, závody ve skákání na jedné noze a hod nedominantní rukou.

Rovněž se konalo finále tenisového turnaje, který se hrál v průběhu celého týdne pod vedením trenéra tenisového oddílu Petra Křepely. Zúčastnit se mohly i děti mimo příměstský tábor. Utkalo se 18 malých tenistů a ve čtyřech kategoriích si vítězové odnesli zlaté poháry.

Druhý týden byl pojatý jako výcvik v policejní akademii. Po každodenní rozcvičce k utužení fyzické kondice se děti seznamovaly s policejními postupy a praktikami. Sestavovaly identikit, odlévaly otisky rukou, otisky stop, zkoušely si odebírat otisky prstů. Skutečná zkouška odvahy bylo jít po stopě zločinu a vypátrat uloupený poklad v lese. Každý stín jakoby ožil a představa, že tam číhá zločinec...

Asi největším zážitkem bylo setkání se skutečnými policejními psovody. Ti nám se svými psy kromě základního výcviku také předvedli zadržení a odzbrojení pachatele a vyhledání výbušniny v autě.

V pátek si děti mohly vyzkoušet skutečné snímání otisků prstů s policejním důstojníkem a na závěr soutěží o medaile ve střelbě ze vzduchovky.

Chtěli bychom poděkovat Zdeňce Chvojkové, Jaroslavě Měchurové a Mgr. Haně Pokorné, díky nimž si mohly děti opět vyrobit mnoho krásných věcí z korálků, pedigu a keramiky.

Největší radost jsme měli hlavně z toho, že děti pochopily, že není důležité vyhrát ale hrát fair play a týmová spolupráce. To vše se dalo poznat z toho, jak si vzájemně pomáhaly a z jejich bezkonfliktního chování po celou dobu příměstského tábora, přestože se ho letos zúčastnilo první týden 58 dětí a druhý týden 48 dětí ve věku od 4 do 12 let, a to nejen z Trhového Štěpánova a okolí, ale i z Vlašimi a Kácova. Doufáme, že si tyto principy ponechají i dále a budou si je pamatovat co nejdéle.

Veronika Hejlová

Požární ochrana očima dětí

Výtvarná soutěž

Okresní výbor Českého svazu požární ochrany v Beňoše vyhláší každoročně výtvarnou a literární soutěž. Jejím tématem je požární ochrana očima dětí. Tato soutěž je určena pro mateřské a základní školy i pro kolektivy mladých hasičů. Pravidelně se této soutěže zúčastňuje i Mateřská škola v Trhovém Štěpánově. Letos jsme se umístili na prvním místě ve výtvarné kategorii do 6 let! Lucie Chvojková, Sára Burková a Jan Hotovec se společně podíleli na kombinované práci „Zachraňte kočku ze stromu“.

Výherci byli oceněni 10. června 2014 v Neveklově. Blahopřejeme mladým výtvarníkům a děkujeme jim za reprezentaci.

Jaroslava Krásová

Neckíada

Stalo již tradicí, že Sokol Trhový Štěpánov pořádá na začátku července neckiádu. Také letos se sešlo na místním koupališti mnoho dětí, aby oslavily začátek a prázdnin a změřily své síly v neobvyklých disciplínách.

Nechyběl tradiční víceboj o medaile na suchu i neckách, závody v akvakouli, přeskokování pontonů, a závody v ne-

ckách o nafukovací člun. Nově si děti mohly vyzkoušet, jak přenášejí vodu zvířátka - v dlouhém brčku jako v slovním chobotu musely nanosít vodu do odměrky. A nakonec si ti nejzdatnější zaskákali o zlatý pohár Štěpánovského žabáka.

I přes hrozbu bouřek a kalnější vodu se zúčastnil rekordní počet závodníků a doufáme, že s námi strávili příjemné odpoledne.

Ing. Alena Vilímovská

Malá žabka

Malá skokanka

Kocábka náramná

Obří nádrž z G.A.M.Heat (Deltagazu)

V této firmě se od jejího založení vyrábějí různé typy nádrží na plyn propan-butan. Tyto výrobky jsou určeny především pro trh ve Spolkové republice Německo. V červnu letošního roku vyrobili technici a dělníci této firmy obří nádrž, která má tyto rozměry: průměr 5 metrů, délka je 15,5 metrů, celková hmotnost je 17 tun a její objem je 250 m³.

Takovou nádrž vyrobili v G. A. H. Heat poprvé a firma se může pochlubit, že se jí podařilo výrobu zvládnout. Velkým problémem byla doprava nádrže k zákazníkovi. Pro představu otiskujeme fotografii, na níž je v porovnání s průměrem malá výška postavy.

Čtenářům, kteří mají internet, doporučujeme prohlédnout si dopravní trasu v České republice, kterou najdete na adrese https://mapsengine.google.com/map/edit?mid=zS4z4kPT_JmM.kUCj4vnuxqo4. Tato trasa byla velice komplikovaná a její příprava si zcela jistě vyžádala nemalé znalosti o průjezdnosti celé trasy.

Objemný náklad byl vypraven z Trhového Štěpánova 24. 6. 2014 v 10.30 hodin a na hranicích s Německem dorazil 26. 6. 2014 v 5.50 hodin. Délku trati se nepodařilo zjistit.

Dalším čtenářům uvádíme jména obcí a měst, kterými náklad projížděl:

Trhový Štěpánov, Vlašim, Bolina, Malovice, Pravonín, Načeradec, Horní Lhota, Kopaniny, Čáslavsko, Prácheň, Čechtice, Košetice, Křelovice, Želiv, Humpolec, Skála, Věž, Michalovice, Havlíčkův Brod, Radostín,

Skuhrov, Kámen, Chabry, Golčův Jeníkov, Horky, Čáslav, Církvice, Malín, Kolín, Nová Ves, Pňov – Podhradí, Oseček, Poděbrady, Písková Lhota, Kostelní Lhota, Sadská, Starý Vestec, Mezi Tratěmi, Čelákovice, Mstětice, Ostrov, Brandýs nad Labem, Stará Boleslav, Ovčáry, Chrást, Tišice, Záboří, Dolní Vinice, Mělník, Liběchov, Želízy, Tupadly, Medonosy, Zakšín, Dubá, Jestřebí, Lesná, Sosnová, Česká Lípa, Nový Bor, Kamenický Šenov, Horní Kamenice, Chřibská, Rybníště, Horní Podluží, Jiřetín pod Jedlovou, Studánka a Horní Jindřichov.

Cílovým místem v Německu byl pivovar v městě Raaberg u Drážďan.

Ve spolupráci s Josefem Kornem připravil Jaromír Vlček

Fotbalová sezona 2013/14 v Trhovém Štěpánově

Starší přípravka nahoře zleva:

Honza Horáček, Kristýna Kulíčková, Šimon Neděla, Patrik Čepelák, Misheel Dolgorsuren, dole: Anna Jarošová, Michal Jaroš, Petr Čermák, Jakub Fotr, Jarda Müller, Martin Kulhavý, Pavel Hošek.

Máme za sebou další fotbalovou sezonu, v níž jsme měli 4 mládežnická družstva a dvě družstva dospělých. To není málo. Především máme radost, že chodí čím dále víc těch nejmenších. Naši nejmladší, tj. starší přípravka, kde byly ročníky 2003 a mladší (dívky do 2002), absolvovali během sezony 82 tréninků, hráli 4 přátelská utkání a 18 mistrovských. V Okresní soutěži sice nevynikali jako v předchozích letech, ale to, co je důležité, na zápasy nás chodilo daleko nejvíc za všech soupeřů a kdo zrovna nebyl na place, neustále tahal trenéra za rukáv, kdy už tam bude moct taky. Kromě mistrovských zápasů se zúčastnili naši borci jednoho zimního turnaje v Sázavě, kde skončili na druhém místě a stejně si vedli i na letním Ostředecském poháru, kde prohráli rovněž až ve finále. Za všechny je třeba zmínit výkony Jakuba Fotry, který si z obou turnajů odnesl cenu pro nejlepšího střelce. Již IV. ročník Zimního turnaje jsme tradičně pořádali v hale ve Zručí nad Sázavou jak pro přípravku – kluci obsadili 2. místo, tak pro mladší žáky, kteří se umístili třetí. Na konci sezony jsme pak uspořádali letní turnaj rovněž pro přípravku (skončila 4.), tak pro mladší žáky (rovněž 4. místo). Obou turnajů se zúčastnilo dalších sedm, troufnu si říci, spokojených mužstev. Tady je třeba poděkovat Městskému úřadu, který nám na obě akce finančně přispěl.

Zmiňujeme-li se o mladších žácích (2002- 2001), ti na rozdíl od přípravy bojovali v mistrovské soutěži až do předposledního zápasu o celkové prvenství. Na našem hřišti se proti sobě postavily vedoucí Tichonice a naši borci, které v tu dobu od sebe dělil jediný bod. V krásném zápase plném zvratů, kdy domácí vedli v první půli už 2:0, ale hosté stačili do půle ještě srovnat, se štěstí nakonec přiklonilo na stranu Tichonic, kteří urvali vítězství 6:4. Klukům tekly po tvářích slzy stejně jako brazilským hvěz-

dám na mistrovství světa, když vypadly v semifinále. V tom je ten fotbal krásný. Kdyby v tu chvíli někdo řekl Evženovi Pecharovi, že přece o nic nejde, nepochopí vás stejně, jako když vypadne na mistrovství světa Neymar.

S kluky jsme však nesváděli jen urputné bitvy na hřišti, ale byli jsme společně na třídním cyklovýletu v Pašohrávkách, na bowlingu, byli jsme i na celodenním výšlapu nebo v bazénu. Nechyběly ani návštěvy v Praze na Letné, kde jsme shlédli mistrovskou Spartu v souboji s Teplicemi, Plzní, nebo derby se Slavií.

Na tyto dva zápasy vypravil náš klub zájezd a autobus jsme vždy plně obsadili jak dětmi, tak dorostenci či dospělými.

Starší žáci bojovali v okresním přeboru a nutno podotknout, že pouze 4 kluby na okrese dokázaly v této kategorii (1999 – 2000) postavit družstvo na velké hřiště.

Výborně si vedli v premiérové sezoně i naši dorostenci. 6. místo na okrese je mnohem víc, než jsme před startem soutěže čekali.

Výsledky dospělých si můžete prohlédnout níže. Především A mužstvo, což by měla být výkladní skříň klubu, na tom stále není zrovna růžově.

Nezbývá tedy než zalistovat trochu do minulosti a připomenout si raději sezonu 1942 z deníku Karla Hocha:

„12. června 1942 tréninkový zápas s naší rezervou 5:2. Poněvadž jsme vyhráli III. třídu naše oddělení, musili jsme sehrát kvalifikační turnaj s vítězem Voticka S. K. Votice o postup do II. třídy. První zápas byl vylosován k nám, Dne 19. července jsme nastoupili na našem hřišti v sestavě Veselý, Beránek, Musil, Vobecký, Hoch, Čermák, Kulíček, Kubát, Rajskeý, Kapek, Klepetko a k všeobecnému překvapení jsme prohráli 5:6. Zápas řídil Prokop z Vlašimě. K odvetnému utkání 26. července jsme jeli do Votic a místo Rajskeého hrál centrforvarda Hosperger. K tomuto významnému pro nás zápasu jsme poprvé nastoupili v nových dresech se znakem města Štěpánova, které nám zastupitelstvo ve své schůzi propůjčilo. Zápas jsme šťastně vyhráli 4:3, když celý zápas nás provázela smůla. Za stavu

Fotbalisté v roce 1942

1:0 nedal jsem 10m kop, aby pak za stavu 3:0 Kapek 10m kop dal do brankáře. Dvě minuty před koncem zahrál Čermák v trestném území rukou a levá spojka domácích Hladík snížil na 4:3. Bylo třeba třetí zápas na neutrálním hřišti. Určen byl Benešov a termín 9. srpen. 2. srpna jsme si pozvali k přátelskému zápasu Načeradec a vyhráli jsme 7:3. 9. srpen 1942 zůstane nezapomenut štěpánovskými sportovci. Do Benešova s námi jelo mnoho fanoušků. Nastoupili jsme jako ve Voticích. Zápas řídil p. Jerhot velice dobře. Začali jsme nešťastně, když po ½ hodině Beránek dal vlastní branku. Do poločasu jsem vyrovnal z 10 m a 15 minut před koncem Kapek dal vítěznou branku. Tato branka znamenala postup do II. třídy. V tomto zápase podal vynikající výkon Veselý v brance, Musil v obraně a Kapek v útoku. Já hrál slaběji. Díky našemu nejstaršímu členovi panu Votrubovi se podařilo správně identifikovat tehdejší borce a to dokonce včetně čísel popisných, odkud ten který hráč pochází. Toto je tedy naše A mužstvo z roku 1942: Hoch Karel Trhový Štěpánov (dále TŠ) 131, Veselý Miroslav TŠ 198, Hospergr Jaroslav TŠ 8, Kulíček Josef TŠ 158, Rajský Jaroslav TŠ 143, Špička Vojtěch TŠ 185, Zábranský Vlašim, Kapek Jaroslav Hulice 9, Musil František TŠ 71, Vobecký František TŠ 58, Beránek Antonín Vlašim.“

Letos to je už 93 let, kdy existuje ve Štěpánově fotbal. Jak vidno, fotbalem se bavili naši předci před 70 lety, stejně, jako se jím bavíme my a stejně jako se jím budou bavit naše děti. Nedávno se mi dostala do rukou kronika naší obce. Každoročně je zde popsáno kolem 90 stran textu. Škoda že této lidové zábavě není věnována alespoň malá zmínka. Na závěr ještě velká prosba, kdo by doma našel nějaké staré fotografie spojené se sportem v naší obci, prosím o zapůjčení.

Tomáš Neděla

Starší příprava OS 2003 a mladší

1.	Vlašim B	18	17	0	1	239: 34	51	(24)
2.	Kondrac	18	14	0	4	176: 51	42	(15)
3.	Jankov	18	13	1	4	151: 53	40	(13)
4.	Postupice	18	13	1	4	131: 49	40	(13)
5.	Popovice	18	11	0	7	133:102	33	(6)
6.	Tichonice	18	7	1	10	82: 77	22	(-5)
7.	Trh. Štěpánov	18	6	0	12	84:106	18	(-9)
8.	Miřetice	18	5	1	12	105:103	16	(-11)
9.	Divišov	18	2	0	16	28:269	6	(-21)
10.	Zdislavice	18	0	0	18	13:298	0	(-27)

Mladší žáci OS 2002 – 2001

1.	Tichonice	20	15	0	5	148: 72	45	(15)
2.	Trh. Štěpánov	20	13	2	5	139: 86	41	(11)
3.	D. Kralovice	20	11	2	7	101: 82	35	(5)
4.	Velíš	20	7	3	10	98:138	24	(-6)
5.	Bílkovice	20	5	4	11	73:103	19	(-11)
6.	SK Načeradec	20	3	1	16	57:135	10	(-20)

Starší žáci OP 2000 - 1999

1.	Sedlec-Prčice	12	10	1	1	65: 10	31	(13)
2.	Trh. Štěpánov	12	6	2	4	28: 25	20	(2)
3.	Křivsoudov	12	4	1	7	21: 27	13	(-5)
4.	Čerčany	12	2	0	10	6: 58	6	(-12)

Dorost OP:

1.	Poříčí	22	17	2	3	85: 23	53	(20)
2.	Lešany	22	17	1	4	85: 21	52	(19)
3.	Mezno	22	16	1	5	81: 33	49	(16)
4.	Bystřice	22	15	2	5	84: 32	47	(14)
5.	Lukavec	22	12	3	7	86: 39	39	(6)
6.	Trh. Štěpánov	22	8	5	9	44: 55	29	(-4)
7.	Čerčany	22	9	1	12	59: 58	28	(-5)
8.	Struhařov	22	8	3	11	65: 86	27	(-6)
9.	Bílkovice	22	6	3	13	36: 86	21	(-12)
10.	Chocerady	22	6	1	15	47: 82	19	(-14)
11.	Divišov	22	3	2	17	39: 82	11	(-22)
12.	Jankov	22	2	2	18	22:136	8	(-25)

B mužstvo IV. třída:

1.	Velíš	22	16	2	4	77: 30	50	(17)
2.	Nesperská Lhota	22	15	2	5	81: 30	47	(14)
3.	Trh. Štěpánov B	22	14	2	6	75: 31	44	(11)
4.	Postupice B	22	13	4	5	70: 41	43	(10)
5.	Popovice B	22	13	2	7	69: 48	41	(8)
6.	Radošovice	22	11	4	7	71: 62	37	(4)
7.	Jankov B	22	10	5	7	54: 35	35	(2)
8.	Chotýšany B	22	7	1	14	46: 62	22	(-11)
9.	Kladruby	22	5	5	12	33: 52	20	(-13)
10.	Tichonice B	22	4	7	11	34: 62	19	(-14)
11.	Libež	22	4	1	17	29:109	13	(-20)
12.	Ostředek B	22	2	1	19	32:109	7	(-26)

A mužstvo III třída:

1.	Křivsoudov	26	19	4	3	115: 35	61	(22)
2.	Chocerady	26	19	4	3	107: 38	61	(22)
3.	Postupice	26	15	5	6	82: 36	50	(11)
4.	Čechtice	26	13	3	10	72: 64	42	(3)
5.	Tichonice	26	13	2	11	66: 64	41	(2)
6.	Kondrac B	26	11	3	12	66: 68	36	(-3)
7.	Bílkovice	26	11	3	12	57: 69	36	(-3)
8.	Louňovice	26	10	6	10	62: 62	36	(-3)
9.	Ratměřice	26	11	2	13	44: 72	35	(-4)
10.	Divišov B	26	10	2	14	58: 64	32	(-7)
11.	Trh. Štěpánov	26	9	3	14	49: 51	30	(-9)
12.	Keblov	26	9	2	15	58: 93	29	(-10)
13.	Struhařov B	26	8	0	18	51: 83	24	(-15)
14.	Mezno B	26	3	3	20	32:120	12	(-27)

Den dětí

Sprint na gymnastickém míči

Den otevřených dveří, který 7. 6. 2014 pořádala Základní škola Trhový Štěpánov, byl skvělou příležitostí, jak spojit příjemné s dalším příjemným a užitečným.

Sokol Trhový Štěpánov ve spolupráci s Městem proto uspořádal u příležitosti Mezinárodního dne dětí sportovní den na víceúčelovém hřišti.

Malí sportovci si mohli vyzkoušet míčovou školku, švihadlovou školku, hod koulí (ti menší tenisákem), slalom s fotbalovým míčem, skok do dálky, slalom na gymnastickém míči (ti nejmenší na odrážedlech). Zasoutěžili si i ti úplně nejmenší – v závodech kočárků. Na závěr ze sebe malí sportovci vydali zbytky sil v minimaratonském běhu.

I přes parné počasí, které mohlo zmírnit pouze řádění s vodními pistolemi mezi jednotlivými disciplínami a občerstvením, malí sportovci závodili jako o život a snažili se nasbírat cenná vítězství.

Děkujeme Městu Trhový Štěpánov za to, že věnovalo medaile a poháry pro vítěze v četných kategoriích. Díky tomu tak téměř všichni sportovci uspěli alespoň v některé disciplíně, a někteří účastníci odcházeli doslova ověnění medailkami.

Možná, že tyto medaile nemají takovou vážnost jako v oficiálních soutěžích, ale myslím, že pokud chceme,

Závody nemluvnátek

Vítězové

aby se děti zvedli od počítačů a televizí a získali vztah ke sportu, není to o tom, že pouze tvrdě trénovaní jedinci mají šanci. Nikomu se nechce být stále mezi posledními. Taková medaile dokáže v duši malého potenciálního sportovce vyvolat pocit, že i on má šanci a že stojí za to zkusit svoje schopnosti, trochu se proběhnout, zatrénovat si třeba jen s kamarády na hřišti a příště to třeba dopadne ještě lépe.

Ing. Alena Vilímovská

Pozvánka na volejbalový turnaj

V sobotu 16. srpna 2014 se bude konat na multifunkčním hřišti již třetí ročník Štěpánovského poháru ve volejbale smíšených družstev. Začátek je v 9.00 hod. Zveme všechny příznivce této hry. Přijďte povzbudit domácí tým, podívat se na kvalitní amatérský volejbal a vytvořit pravou sportovní atmosféru.

Mgr. Stanislav Kužel

Jubilanti v hasičském sboru

Velitel sboru **Milan Boušek** mladší oslavil 13. 6. 2014 své 50. narozeniny. Do sboru vstoupil v roce 1985. Od této doby se aktivně podílí na činnosti. Je velitelem zásahové jednotky a okrsku Trhový Štěpánov.

Strojník sboru **Bohuslav Šiška** slavil padesátku 23. 6. 2014. Do sboru byl přijat v roce 1993. Aktivně se zúčastňuje všech akcí sboru. Mezi hasiči je oblíben pro svoji humorovou povahu.

Hospodář sboru **Ing. Karel Pokorný** oslavil 60. narozeniny 8. 7. 2014. Členem sboru se stal v roce 1975. Celá léta aktivně pracuje a podílí se na činnosti sboru.

Přeji těmto jubilantům k jejich významným životním výročí hodně zdraví, pohody a životního optimismu. Děkuji jim za neocenitelnou práci pro hasičský sbor v Trhovém Štěpánově

Josef Korn, starosta SDH

Hasiči zasahovali

Zásahová jednotka města Trhový Štěpánov JPO II zasahovala 27. 5. 2014 u automobilové nehody na Náměstí v Trhovém Štěpánově, 10. a 11. 6. 2014 dvakrát u požáru skládky EKOSO, 17. 7. u požáru lesa ve Zdebuzevsi, 20. 7. u požáru stohu slámy u Dubějovic, 25. 7. u požáru obilného pole u Otryb, dále poskytla technickou pomoc ZD Trhový Štěpánov a. s. a městu Trhový Štěpánov, čištění kanalizace.

Josef Korn, starosta SDH Trhový Štěpánov

Chcete se stát policistou?

Krajské ředitelství policie Středočeského kraje hledá nové policisty.

Máte zájem stát se policistou? Nechcete dojíždět nikam daleko? Přijďte se k našemu týmu!

Obvodní oddělení Čechdice potřebuje nové posily, vhodným kandidátem můžete být právě vy!

Více informací naleznete na webových stránkách

Policie ČR: www.policie.cz

(odkaz: volná místa/možnosti uplatnění v PČR)

e-mail: krps.op.nabory@pcr.cz

Telefon PČR, Obvodní oddělení Čechdice: 974 871 710

Poděkování

Jménem vedení a zaměstnanců Základní školy Trhový Štěpánov děkuji starostovi Ing. Václavu Nekvasilovi a místostarostovi Josefu Kornovi za vstřícnost a pomoc Základní škole Trhový Štěpánov. Doufám, že tato spolupráce bude pokračovat na přátelské úrovni i v budoucích letech.

Mgr. Květa Kuželová, ředitelka školy

Omluva

V červnovém vydání Zpravodaje Štěpánovska jsme v článku „Druhé kolo hry Plamen 2013 – 2014“ neuvedli mezi soutěžícími mladší kategorie Matěje Třešňáka. Tímto se Matějovi omlouváme.

Jaroslava Krásová

SDH SEDMPÁNY ve spolupráci s městem Trhový Štěpánov VÁS ZVOU NA SEDMPÁNSKOU POUŤ 16. srpna 2014

Program:

- Hudební skupina **5xZavřel** svolá ke kapličce účastníky oslavy před 15:00
- **15:00 slavnostní mše Svatá za hudebního doprovodu věnovaná padlým v 1. světové válce**
- Mluvené slovo o padlých ze Sedmpán spojené se stručnou historií vesnice
- Jak se budovala občanská vybavenost v součinnosti s Trhovým Štěpánovem
- 175 let sedmpánského pivovaru - požehnání současnému majiteli Ladislavu Holadovi ke zdaru jeho představ o budoucnosti této budovy
- 40 let od ukončení osobní vlakové dopravy a další historie v lokalitě sedmpánského pivovaru
- Průvod vesnicí
- Následně bude zavěšena vlajka nad pamětní desku naší šlechty
- Položení věnce k památníku padlým
- Požehnání vesnici, občanům, hasičkám a hasičům
- Přesun do kulturního domu: vezměte s sebou staré fotografie a tiskoviny pro doplnění historie

Zahrajeme písničky na přání, ženy předvedou svoje písně. Tento volný program může být doplněn. Kdo má zájem o naši vesnici, přijďte. Občerstvení je zajištěno, ženy napečou různé dobroty. Až budete mít pocit, že jsme si všechno řekli, tak se rozejdeme s pozdravem - na shledanou příští rok.

Společenská kronika

Oprava:

V červnovém zpravodaji jsem nesprávně uvedla životní výročí paní Marie Němcové z Trhového Štěpánova. 20. 7. 2014 jí bylo 65 let. Velice se omlouvám paní Marii Němcové a všem pozorným čtenářům za chybu, která mě velice mrzí.

Františka Pacovská, matrikářka.

Narodili se:

01.05. –
Matouš Hejzlar, Trhový
Štěpánov

*Jakub a Noemi Hejzlarovi se
synem Matoušem*

Sňatek uzavřeli:

21.06. – Marek Lachman, Trhový Štěpánov,
a Lucie Schindlerová, Havlíčkův Brod
28.06. – Naďa Prokopová, Sedmpány,
a Stanislav Kapusta, Vlašim
19.07. – Petr Skiba, Trhový Štěpánov,
a Monika Šestáková, Bořeňovice

Životní jubilea:

05.08. – František Vošický, Dubějovice – 75 let
06.08. – Věra Hochová, Trhový Štěpánov – 85 let
14.08. – Jaroslava Měchurová, Trhový Štěpánov – 65 let
16.08. – Jaroslav Hancko, Střechov – 55 let
18.08. – Helena Kupsová, Trhový Štěpánov – 81 let
21.08. – Jan Lejček, Trhový Štěpánov – 75 let
21.08. – Miroslav Setnička, Trhový Štěpánov – 50 let
23.08. – Miroslav Holeček, Sedmpány – 50 let
25.08. – Marie Lonská, Sedmpány – 55 let
05.09. – Vladimír Cigler, Trhový Štěpánov – 82 let
05.09. – Ludmila Petrová, Trhový Štěpánov – 70 let
07.09. – Václav Pivný, Střechov – 90 let

07.09. – Helena Vesecká, Trhový Štěpánov – 50 let
10.09. – Jitka Peroutková, Trhový Štěpánov – 60 let
11.09. – Jaroslava Svitáková, Trhový Štěpánov – 70 let
15.09. – Ludmila Kořínková, Trhový Štěpánov – 90 let
18.09. – Božena Doubová, Sedmpány – 80 let
19.09. – Zdeněk Uhlíř, Trhový Štěpánov – 60 let
19.09. – Ivana Jenišťová, Trhový Štěpánov – 50 let
20.09. – Jiřina Hrabánková, Dubějovice – 88 let
20.09. – Dagmar Donátová, Trhový Štěpánov – 83 let
21.09. – Jaromír Doškář, Střechov – 60 let
28.09. – Marie Kopecká, Trhový Štěpánov – 91 let

Stříbrná svatba:

16.09. – Petr a Marcela Kornovi, Trhový Štěpánov

Vzpomínka

13. září 2014 by oslavila 95. narozeniny naše maminka, babička, paní **Marie Smutná** z Trhového Štěpánova. Odešla od nás před 18 lety. Zůstane v našich srdcích, nikdy nezapomeneme, s láskou vzpomínáme. Prosíme, vzpomenejte s námi.

Rodina Smutných

Blahopřání prof. Dr. Richardu Čemusovi

Dne 2. září 2014 se dožívá 60 let P. prof. Dr. Richard Václav Čemus, SJ. Hodně Božího požehnání, potřebných milostí a v neposlední řadě i hodně zdraví vyprošují štěpánovští rodáci a farníci. Ať Duch svatý promlouvá přes otce profesora k celému světu a dodává lidem odvahu, radost a naději na věčný život.

Rodáci a farníci z Trhového Štěpánova

Fotografie poskytl:

Korn Josef: Titulní strana, Cigler Josef, ČSOP Vlašim, Hejlová Veronika, Holík Jan, Obec Soutice, Rodina Smutných, SDH Dubějovice, SDH Trhový Štěpánov, Hejzlar Jakub, Korn Josef, Neděla Tomáš, Svobodová Alena, Špírková Jaroslava, Vojtová Marie, Ing. Vilímovská Alena